

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2016/C 136/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2016/C 136/02 Cauza C-604/14 P: Ordonanța Curții (Camera a patra) din 21 ianuarie 2016 – Alcoa Trasformazioni Srl/Comisia Europeană, Republica Italiană (Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Ajutoare de stat — Ajutor acordat de Republica Italiană în favoarea Alcoa Trasformazioni Srl — Rambursare efectuată de Fondul de compensare a unei părți din cheltuielile cu energia electrică facturate acestei societăți de către furnizorul acesteia — Incompatibilitate cu piața comună — Avantaj — Obligația Comisiei Europene de a efectua o analiză economică) 2

2016/C 136/03 Cauza C-103/15 P: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 21 ianuarie 2016 – Internationaler Hilfsfonds eV/Comisia Europeană (Recurs — Acces la documentele instituțiilor Uniunii Europene — Acțiuni în domeniile de interes pentru țările în curs de dezvoltare — Refuzul de a acorda accesul la anumite documente din dosarul privind contractul „LIEN 97-2011” — Executarea unei hotărâri a Tribunalului) 2

2016/C 136/04	Cauza C-194/15: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 4 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione Tributaria Provinciale di Torino – Italia) – Véronique Baudinet și alții/ Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Torino (Trimitere preliminară — Articolele 63 TFUE și 65 TFUE — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire — Fiscalitate directă — Impozitarea dividendelor — Convenție bilaterală pentru evitarea dublei impuneri — Dublă impunere juridică)	3
2016/C 136/05	Cauza C-251/15 P: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 4 februarie 2016 – Emsibeth SpA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii figurative Nael — Opoziție a titularului mărcii comunitare verbale anterioare Mc Neal — Refuzul înregistrării — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Determinarea publicului relevant — Aprecierea gradului de atenție a publicului relevant — Aprecierea comparării produselor, a similitudinii semnelor și a riscului de confuzie)	4
2016/C 136/06	Cauza C-382/15 P: Ordonanța Curții (Camera a doua) din 20 ianuarie 2016 – Skype Uld/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)(OAPI), Sky plc, fostă British Sky Broadcasting Group plc, Sky IP International Ltd (Recurs — Marcă comunitară — Nepronunțare asupra fondului)	4
2016/C 136/07	Cauza C-383/15 P: Ordonanța Curții (Camera a doua) din 20 ianuarie 2016 – Skype Uld/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Sky plc, fostă British Sky Broadcasting Group plc, Sky IP International Ltd (Recurs — Marcă comunitară — Nepronunțare asupra fondului)	5
2016/C 136/08	Cauza C-384/15 P: Ordonanța Curții (Camera a doua) din 20 ianuarie 2016 – Skype Uld/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Sky plc, fostă British Sky Broadcasting Group plc, Sky IP International Ltd (Recurs — Marcă comunitară — Nepronunțare asupra fondului)	5
2016/C 136/09	Cauza C-397/15: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 13 ianuarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Itzehoe – Germania) – Raiffeisen Privatbank Liechtenstein AG/ Gerhild Lukath [Trimitere preliminară — Convenția de la Roma privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale — Primul protocol privind interpretarea de către Curte a Convenției de la Roma — Articolul 1 și articolul 2 literele (a) și (b) — Instanțe naționale care au facultatea de a sesiza Curtea cu o întrebare preliminară — Necompetență vădită a Curții]	6
2016/C 136/10	Cauza C-170/15 P: Recurs introdus la 14 aprilie 2015 de Enercon GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 28 ianuarie 2015 în cauza T-655/13, Enercon GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	6
2016/C 136/11	Cauza C-701/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) la 31 decembrie 2015 – Malpensa Logistica Europa SpA/SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA	7
2016/C 136/12	Cauza C-3/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 4 ianuarie 2016 – Lucio Cesare Aquino/Belgische Staat	7
2016/C 136/13	Cauza C-9/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Kehl (Germania) la 7 ianuarie 2016 – Procedură penală împotriva lui A	8

2016/C 136/14	Cauza C-26/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 18 ianuarie 2016 – Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira	9
2016/C 136/15	Cauza C-29/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Stralsund (Germania) la 18 ianuarie 2016 – HanseYachts AG/Port D’Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte D’Azur, Compagnie Generali IARD SA	10
2016/C 136/16	Cauza C-31/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 18 ianuarie 2016 – Visser Vastgoed Beleggingen BV/Raad van de gemeente Appingedam	11
2016/C 136/17	Cauza C-34/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Alicante (Spania) la 21 ianuarie 2016 – Manuel González Poyato și Ana Belén Tovar García/Banco Popular Español S.A.	12
2016/C 136/18	Cauza C-39/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Țările de Jos) la 25 ianuarie 2016 – Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat	13
2016/C 136/19	Cauza C-48/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Okresný súd Dunajská Streda (Slovacia) la 27 ianuarie 2016 – ERGO Poist’ovňa, a. s./Alžbeta Barliková	14
2016/C 136/20	Cauza C-49/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 27 ianuarie 2016 – Unibet International Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala	15
2016/C 136/21	Cauza C-51/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Noord-Holland (Țările de Jos) la 28 ianuarie 2016 – Stryker EMEA Supply Chain Services BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond	15
2016/C 136/22	Cauza C-52/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 29 ianuarie 2016 – „SEGRO” Kft./Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala	16
2016/C 136/23	Cauza C-72/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice Queen’s Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit) la 10 februarie 2016 – Prospector Offshore Drilling SA, Prospector Rig 1 Contracting Company SARL, Prospector Rig 5 Contracting Company SARL, Enscopl, Enscopl Offshore UK Limited, Rowan Companies plc, Rowan Cayman Limited/Her Majesty’s Treasury, Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs	17
2016/C 136/24	Cauza C-80/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal administratif de Montreuil (Franța) la 12 februarie 2016 – ArcelorMittal Atlantique et Lorraine/Ministre de l’Écologie, du Développement durable et de l’Énergie	18
2016/C 136/25	Cauza C-83/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 12 februarie 2016 – „Heta Asset Resolution Bulgaria” OOD/Nachalnik na Mitnitsa Stolichna	19
2016/C 136/26	Cauza C-105/16 P: Recurs introdus la 19 februarie 2016 de Republica Polonă împotriva Hotărârii Tribunalului din 3 decembrie 2015 în cauza T-367/13, Republica Polonă/Comisia Europeană	20

2016/C 136/27	Cauza C-60/14: Ordonanța președintelui Curții din 28 ianuarie 2016 – Comisia Europeană/Republica Elenă	22
2016/C 136/28	Cauza C-610/14: Ordonanța președintelui Camerei a noua a Curții din 18 ianuarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Okresný súd Prešov – Slovacia) – Helena Kolcunová/Provident Financial s. r. o.	22
2016/C 136/29	Cauza C-204/15: Ordonanța președintelui Curții din 15 ianuarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – Procedură inițiată de Valsts ieņēmumu dienests, cu participarea: SIA „Latspas”	23
2016/C 136/30	Cauza C-306/15: Ordonanța președintelui Curții din 15 ianuarie 2016 – Comisia Europeană/România	23
2016/C 136/31	Cauza C-445/15: Ordonanța președintelui Curții din 5 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Regatul Unit) – The Queen, la cererea Nutricia Limited/Secretary of State for Health	23
2016/C 136/32	Cauza C-522/15 P: Ordonanța președintelui Curții din 18 decembrie 2015 – Comisia Europeană/Siderurgica Latina Martin SpA (SLM), Ori Martin SA	23

Tribunalul

2016/C 136/33	Cauza T-40/09: Hotărârea Tribunalului din 1 martie 2016 – Advance Magazine Publishers/OAPI – Selecciones Americanas (VOGUE CAFÉ) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Marcă comunitară verbală VOGUE CAFÉ — Mărci naționale figurative anterioare Vogue și VOGUE studio și cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative VOGUE — Utilizare serioasă a mărcilor anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	24
2016/C 136/34	Cauza T-251/12: Hotărârea Tribunalului din 29 februarie 2016 – EGL și alții/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Servicii de tranzit aerian internațional — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Stabilirea prețurilor — Suprataxe și mecanisme de stabilire a prețurilor care au efect asupra prețului final — Definirea pieței — Afectarea comerțului dintre statele membre — Cooperare — Imunitate parțială la amendă”)	24
2016/C 136/35	Cauza T-254/12: Hotărârea Tribunalului din 29 februarie 2016 – Kühne + Nagel International și alții/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Servicii de expediere internațională de mărfuri pe cale aeriană — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Stabilirea prețurilor — Suprataxe și mecanisme de tarificare ce produc efecte asupra prețului final — Afectarea comerțului dintre statele membre — Erori de apreciere — Durata încălcării — Cuantumul amenzii — Punctul 13 din Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Valoarea vânzărilor — Circumstanțe atenuante — Proporționalitate — Dreptul la apărare”)	25
2016/C 136/36	Cauza T-264/12: Hotărârea Tribunalului din 29 februarie 2016 – UTi Worldwide și alții/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Servicii de tranzit aerian internațional — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE — Suprataxe și mecanisme de tarificare care au efecte asupra prețului final al serviciilor — Erori de apreciere — Dovadă — Afectarea comerțului dintre statele membre — Efect semnificativ asupra concurenței — Cuantumul amenzii — Gravitatea încălcării — Proporționalitate — Răspundere solidară — Competență de fond”)	26

2016/C 136/37	Cauza T-265/12: Hotărârea Tribunalului din 29 februarie 2016 – Schenker/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Servicii de expediere internațională de mărfuri pe cale aeriană — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Stabilirea prețurilor — Suprataxe și mecanisme de tarificare ce produc efecte asupra prețului final — Elemente de probă conținute într-o cerere de imunitate — Protecția confidențialității comunicărilor dintre avocați și clienți — Norme deontologice referitoare la obligația de loialitate și la interdicția dublei reprezentări — Obligații fiduciare — Afectarea comerțului dintre statele membre — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Alegerea societăților — Amenzi — Proportionalitate — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Egalitate de tratament — Cooperare — Tranzacție — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor”)	27
2016/C 136/38	Cauza T-267/12 P: Hotărârea Tribunalului din 29 februarie 2016 – Deutsche Bahn și alții/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Servicii de expediere internațională de mărfuri pe cale aeriană — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE — Stabilirea prețurilor — Suprataxe și mecanisme tarifare care au o incidență asupra prețului final — Elemente de probă conținute într-o cerere de acordare a imunității — Protecția confidențialității comunicărilor dintre avocați și clienți — Norme deontologice referitoare la o obligație de loialitate și la o interdicție a dublei reprezentări — Obligații fiduciare — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Alegerea societăților — Amenzi — Proportionalitate — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Egalitate de tratament — Cooperare — Imunitate parțială de amendă — Competență de fond — Tranzacție — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor”)	27
2016/C 136/39	Cauza T-270/12: Hotărârea Tribunalului din 29 februarie 2016 – Panalpina World Transport (Holding) și alții/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Servicii de tranzit aerian internațional — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Stabilirea prețurilor — Suprataxe și mecanisme de stabilire a prețurilor care au efect asupra prețului final — Amenzi — Proportionalitate — Gravitatea încălcării — Egalitate de tratament — Obligația de motivare — Tranzacție — Orientările din anul 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor”)	28
2016/C 136/40	Cauza T-15/14: Hotărârea Tribunalului din 3 martie 2016 – Simet/Comisia [„Ajutoare de stat — Compensația retroactivă pentru serviciu public acordată de autoritățile italiene — Servicii de transport interregional cu autocarul prestate în perioada 1987-2003 — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă — Menținerea unei obligații de serviciu public — Acordarea unei compensații — Regulamentul (CEE) nr. 1191/69”]	29
2016/C 136/41	Cauza T-79/14: Hotărârea Tribunalului din 1 martie 2016 – Secop/Comisia („Ajutoare de stat — Salvarea întreprinderilor aflate în dificultate — Ajutor sub forma unei garanții de stat — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă — Lipsa deschiderii procedurii oficiale de investigare — Dificultăți serioase — Drepturi procedurale ale părților interesate”)	29
2016/C 136/42	Cauza T-538/14: Hotărârea Tribunalului din 1 martie 2016 – Peri/OAPI (Multiprop) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Multiprop — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Obligația de motivare”]	30
2016/C 136/43	Cauza T-557/14: Hotărârea Tribunalului din 1 martie 2016 – BrandGroup/OAPI – Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele (SPEZOOMIX) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale SPEZOOMIX — Marca comunitară verbală anterioară Spezi — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	30

2016/C 136/44	Cauza T-675/14: Hotărârea Tribunalului din 3 martie 2016 – Spania/Comisia [„FEOGA — Secțiunea Garantare — FEAGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Cheltuieli efectuate de Spania — Corecții financiare forfetare — Corecții financiare punctuale — Extinderea corecției financiare la o perioadă ulterioară comunicării prevăzute la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 885/2006”]	31
2016/C 136/45	Cauza T-778/14: Hotărârea Tribunalului din 3 martie 2016 – Ugly/OAPI – Group Lottuss (COYOTE UGLY) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale COYOTE UGLY — Motive relative de refuz — Decădere din drepturile asupra mărcii comunitare verbale anterioare — Articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Absența unei mărci neînregistrate — Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 — Absența unei mărci de notorietate în sensul articolului 6a din Convenția de la Paris — Articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009”]	32
2016/C 136/46	Cauza T-846/14: Hotărârea Tribunalului din 21 ianuarie 2016 – Spokey/OAPI – Leder Jaeger (SPOKeY) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară figurativă SPOKeY — Marca comunitară verbală anterioară SPOOKY — Declarare a nulității parțiale — Articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Examinarea elementelor de probă — Articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]	32
2016/C 136/47	Cauza T-61/15: Hotărârea Tribunalului din 1 martie 2016 – 1&1 Internet/OAPI – Unoe Bank (1e1) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale 1e1 — Marca națională verbală anterioară UNO E și marca națională figurativă anterioară unoe — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	33
2016/C 136/48	Cauza T-279/15: Hotărârea Tribunalului din 23 februarie 2016 – Pirelli Tyre/OAPI (Benzi de rulare și altele) („Desen sau model industrial comunitar — Desene sau modele industriale comunitare reprezentând benzi de rulare și pneuri pentru roți pentru autovehicule — Lipsa cererii de reinnoire și radierea desenului sau a modelului industrial la expirarea înregistrării — Cerere de restitutie în întregum și cerere de reinnoire a desenului sau a modelului industrial”)	34
2016/C 136/49	Cauza T-82/15: Ordonanța Tribunalului din 15 februarie 2016 – InAccess Networks Integrated Systems/Comisia [„Al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) — Acord de subvenționare pentru proiectul ATRACO — Note de debit și decizii cuprinse în aceste scrisori — Nepronunțare parțială asupra fondului — Natură contractuală a litigiului — Inadmisibilitate parțială”]	34
2016/C 136/50	Cauza T-296/15: Ordonanța Tribunalului din 16 februarie 2016 – Industrias Químicas del Vallés/Comisia [„Acțiune în anulare — Produse fitosanitare — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/408 — Stabilirea unei liste a substanțelor susceptibile de înlocuire — Înscrierea metalaxilului pe lista menționată — Lipsa afectării individuale — Act normativ care presupune măsuri de executare — Inadmisibilitate”]	35
2016/C 136/51	Cauza T-33/16: Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2016 – TestBioTech/Comisia	36
2016/C 136/52	Cauza T-80/16: Acțiune introdusă la 23 februarie 2016 – Shire Pharmaceuticals Ireland/EMA	37
2016/C 136/53	Cauza T-82/16: Acțiune introdusă la 23 februarie 2016 – International Gaming Projects/EUIPO – adp Gauselmann (TRIPLE EVOLUTION)	38

2016/C 136/54	Cauza T-85/16: Acțiune introdusă la 17 februarie 2016 – Shoe Branding Europe/EUIPO – adidas (Poziția a două benzi paralele pe un pantof)	39
2016/C 136/55	Cauza T-86/16: Acțiune introdusă la 23 februarie 2016 – Codorníu/EUIPO – Bodegas Altun (ANA DE ALTUN)	40
2016/C 136/56	Cauza T-87/16: Acțiune introdusă la 26 februarie 2016 – Eurofast/Comisia	40
2016/C 136/57	Cauza T-88/16: Acțiune introdusă la 26 februarie 2016 – Opko Ireland Global Holdings/EUIPO – Teva Pharmaceutical Industries (ALPHAREN)	41
2016/C 136/58	Cauza T-91/16: Acțiune introdusă la 29 februarie 2016 – Italia/Comisia	42
2016/C 136/59	Cauza T-93/16: Acțiune introdusă la 26 februarie 2016 – Rheinmetall Waffe Munition/EUIPO (VANGUARD)	43
2016/C 136/60	Cauza T-98/14: Ordonanța Tribunalului din 2 martie 2016 – Société générale/Comisia	44
2016/C 136/61	Cauza T-646/14: Ordonanța Tribunalului din 29 februarie 2016 – Micula și alții/Comisia	44
2016/C 136/62	Cauza T-843/14: Ordonanța Tribunalului din 15 februarie 2016 – Gascogne Sack Deutschland și Gascogne/Uniunea Europeană	44
2016/C 136/63	Cauza T-58/15: Ordonanța Tribunalului din 16 februarie 2016 – Ludwig Bertram/OAPI – Seni Vita (Sanivita)	45
2016/C 136/64	Cauza T-177/15: Ordonanța Tribunalului din 15 februarie 2016 – Grandel/OAPI – Beautyge Beauty Group (Beautygen)	45

Tribunalul Funcției Publice

2016/C 136/65	Cauza F-3/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 2 martie 2016 – Frieberger și Vallin/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Pensii — Reforma statutului — Regulamentul nr. 1023/2013 — Articolul 22 din anexa XIII la statut — Creșterea vârstei de pensionare — Rambursarea contribuțiilor la sistemul de pensii al Uniunii — Articolul 26 din anexa XIII la statut — Revalorizarea sporurilor aferente drepturilor la pensie)	46
2016/C 136/66	Cauza F-59/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 2 martie 2016 – FX/Comisia [Funcție publică — Agent temporar — Indemnizație de plecare — Articolul 12 alineatul (2) din anexa VIII la statut — Încetare definitivă a exercitării funcțiilor]	47
2016/C 136/67	Cauza F-60/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 2 martie 2016 – Molina/OAPI (Funcție publică — Agent temporar — Personalul OAPI — Contract pe perioadă determinată însoțit de o clauză de reziliere — Clauză de încetare a contractului în ipoteza în care agentul nu este înscris pe lista de rezervă a unui concurs — Rezilierea contractului în temeiul clauzei de reziliere — Data de la care produce efecte clauza de reziliere — Concursurile generale OAPI/AD/01/13 și OAPI/AST/02/13)	47

2016/C 136/68	Cauza F-83/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 1 martie 2016 – Pujante Cuadrupani/GSA (Funcție publică — Recrutare — Agent temporar — Concediere ca urmare a perioadei de stațiu — Acțiune în anulare îndreptată în același timp împotriva deciziei de concediere și a deciziei de confirmare a concedierii — Admisibilitate — Articolul 14 alineatul (3) din Regimul aplicabil celorlalți agenți — Abuz de putere și de procedură — Eroare vădită de apreciere — Dreptul la apărare — Consultarea comitetului paritar de evaluare — Aviz care se bazează pe examinarea unor înscrisuri, fără audierea reclamantului — Lipsa încălcării dreptului la apărare)	48
2016/C 136/69	Cauza F-84/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 2 martie 2016 – Loescher/ Consiliul (Funcție publică — Funcționari — Reprezentant sindical — Punere la dispoziția unei organizații sindicale sau profesionale — Exercițiul de promovare 2014 — Decizie de a nu îl promova pe reclamant — Articolul 45 din statut — Compararea meritelor — Inexistența unei obligații statutare de a prevedea o metodă specifică de comparare a meritelor personalului pus la dispoziția unor organizații sindicale sau profesionale — Luarea în considerare a rapoartelor de evaluare — Aprecierea nivelului responsabilităților exercitate — Elemente de probă — Controlul erorii vădite de apreciere)	49
2016/C 136/70	Cauza F-25/13: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 26 februarie 2016 – McArdle/Comisia	49
2016/C 136/71	Cauza F-56/13: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 26 februarie 2016 – McArdle/Comisia	49
2016/C 136/72	Cauza F-29/14: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 26 februarie 2016 – Wisniewski/Comisia	50
2016/C 136/73	Cauza F-38/15: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 7 martie 2016 – FJ/Parlamentul	50

Rectificări

2016/C 136/74	Rectificare la Acțiunea introdusă la 22 decembrie 2015 – EDF/Comisia (Cauza T-747/15) (JO C 78, 29.2.2016)	51
---------------	--	----

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**(2016/C 136/01)***Ultima publicație**

JO C 118, 4.4.2016

Publicații anterioare

JO C 111, 29.3.2016

JO C 106, 21.3.2016

JO C 98, 14.3.2016

JO C 90, 7.3.2016

JO C 78, 29.2.2016

JO C 68, 22.2.2016

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Ordonanța Curții (Camera a patra) din 21 ianuarie 2016 – Alcoa Trasformazioni Srl/Comisia Europeană, Republica Italiană

(Cauza C-604/14 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Ajutoare de stat — Ajutor acordat de Republica Italiană în favoarea Alcoa Trasformazioni Srl — Rambursare efectuată de Fondul de compensare a unei părți din cheltuielile cu energia electrică facturate acestei societăți de către furnizorul acesteia — Incompatibilitate cu piața comună — Avantaj — Obligația Comisiei Europene de a efectua o analiză economică)

(2016/C 136/02)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Alcoa Trasformazioni Srl (reprezentanți: O. W. Brouwer, avocat, T. Salonico și M. Siragusa, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci și É. Gippini Fournier, agenți), Republica Italiană

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Alcoa Trasformazioni Srl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 89, 16.3.2015.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 21 ianuarie 2016 – Internationaler Hilfsfonds eV/Comisia Europeană

(Cauza C-103/15 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Acces la documentele instituțiile Uniunii Europene — Acțiuni în domeniile de interes pentru țările în curs de dezvoltare — Refuzul de a acorda accesul la anumite documente din dosarul privind contractul „LIEN 97-2011” — Executarea unei hotărâri a Tribunalului)

(2016/C 136/03)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Internationaler Hilfsfonds eV (reprezentant: H.-H. Heyland, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Costa de Oliveira și T. Scharf, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Internationaler Hilfsfonds eV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 302, 14.9.2015.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 4 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione Tributaria Provinciale di Torino – Italia) – Véronique Baudinet și alții/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Torino

(Cauza C-194/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolele 63 TFUE și 65 TFUE — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire — Fiscalitate directă — Impozitarea dividendelor — Convenție bilaterală pentru evitarea dublei impuneri — Dublă impunere juridică)

(2016/C 136/04)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Provinciale di Torino

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Véronique Baudinet, Adrien Boyer, Pauline Boyer, Edouard Boyer

Pârâtă: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Torino

Dispozitivul

Articolele 49 TFUE, 63 TFUE și 65 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun reglementării unui stat membru, precum reglementarea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia, atunci când un rezident al acestui stat membru, acționar al unei societăți stabilite într-un alt stat membru, primește din partea acestei societăți dividende impozitate în aceste două state membre, dubla impunere nu este evitată, în statul membru de reședință al acționarului, prin acordarea unui credit fiscal cel puțin egal cu cuantumul impozitului plătit în statul membru al sursei acestor dividende.

⁽¹⁾ JO C 245, 27.7.2015.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 4 februarie 2016 – Emsibeth SpA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-251/15 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii figurative Nael — Opoziție a titularului mărcii comunitare verbale anterioare Mc Neal — Refuzul înregistrării — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Determinarea publicului relevant — Aprecierea gradului de atenție a publicului relevant — Aprecierea comparării produselor, a similitudinii semnelor și a riscului de confuzie)

(2016/C 136/05)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Emsibeth SpA (reprezentant: A. Arpaia, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Emsibeth SpA suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 311, 21.9.2015.

Ordonanța Curții (Camera a doua) din 20 ianuarie 2016 – Skype Uld/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)(OAPI), Sky plc, fostă British Sky Broadcasting Group plc, Sky IP International Ltd

(Cauza C-382/15 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă comunitară — Nepronunțare asupra fondului)

(2016/C 136/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Skype Uld (reprezentați: A. Carboni și M. Browne, solicitanți)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Bullock, agent), Sky plc, fostă British Sky Broadcasting Group plc, Sky IP International Ltd (reprezentați: D. Rose și J. Curry, solicitors)

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra recursului.

2) Obligă Skype Uld la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 354, 26.10.2015

Ordonanța Curții (Camera a doua) din 20 ianuarie 2016 – Skype Uld/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Sky plc, fostă British Sky Broadcasting Group plc, Sky IP International Ltd

(Cauza C-383/15 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă comunitară — Nepronunțare asupra fondului)

(2016/C 136/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Skype Uld (reprezentați: A. Carboni, M. Browne, solicitors)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: P. Bullock, agent), Sky plc, fostă British Sky Broadcasting Group plc, Sky IP International Ltd (reprezentați: D. Rose și J. Curry, solicitors)

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra recursului.
- 2) Obligă Skype Uld la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 354, 26.10.2015.

Ordonanța Curții (Camera a doua) din 20 ianuarie 2016 – Skype Uld/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Sky plc, fostă British Sky Broadcasting Group plc, Sky IP International Ltd

(Cauza C-384/15 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă comunitară — Nepronunțare asupra fondului)

(2016/C 136/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Skype Uld (reprezentați: A. Carboni și M. Browne, solicitors)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Bullock, agent), Sky plc, fostă British Sky Broadcasting Group plc, Sky IP International Ltd (reprezentați: D. Rose și J. Curry, solicitors)

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra recursului.

2) Obligă Skype Uld la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

(¹) JO C 354, 26.10.2015.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 13 ianuarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Itzehoe – Germania) – Raiffeisen Privatbank Liechtenstein AG/Gerhild Lukath

(Cauza C-397/15) (¹)

[Trimitere preliminară — Convenția de la Roma privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale — Primul protocol privind interpretarea de către Curte a Convenției de la Roma — Articolul 1 și articolul 2 literele (a) și (b) — Instanțe naționale care au facultatea de a sesiza Curtea cu o întrebare preliminară — Necompetență vădită a Curții]

(2016/C 136/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Itzehoe

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Raiffeisen Privatbank Liechtenstein AG

Pârâtă: Gerhild Lukath

cu participarea: Rüdiger Boy, Boy Finanzberatung GmbH, Christian Maibaum, Vienna-Life Lebensversicherung AG, Frank Weber

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este vădit incompetentă să răspundă la întrebările preliminare adresate de Landgericht Itzehoe (Tribunalul Regional din Itzehoe, Germania), prin decizia din 15 iunie 2015 în cauza C-397/15.

(¹) JO C 320, 28.9.2015.

Recurs introdus la 14 aprilie 2015 de Enercon GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 28 ianuarie 2015 în cauza T-655/13, Enercon GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-170/15 P)

(2016/C 136/10)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Enercon GmbH (reprezentant: R. Böhm, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Prin Ordonanța din 21 ianuarie 2016, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a șasea) a respins recursul și a dispus ca recurența să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) la 31 decembrie 2015 – Malpensa Logistica Europa SpA/SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA

(Cauza C-701/15)

(2016/C 136/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Malpensa Logistica Europa SpA

Pârâtă: SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA

Întrebarea preliminară

Articolul 7 din Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale⁽¹⁾, prin aplicarea reglementării privind contractele de achiziții publice comunitare în privința activităților referitoare la exploatarea unei regiuni geografice în scopul punerii la dispoziția transportatorilor aerieni a aeroporturilor, astfel cum au fost definite de jurisprudența națională amintită la punctele 6.4 și 6.5, se opune unei reglementări naționale precum reglementarea prevăzută la articolele 4 și 11 din Decretul legislativ nr. 18/1999, care nu prevede o selecție publică prealabilă pentru fiecare ipoteză de atribuire, chiar temporară, a unor spații cu această destinație?

⁽¹⁾ Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (JO L 134, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 4 ianuarie 2016 – Lucio Cesare Aquino/Belgische Staat

(Cauza C-3/16)

(2016/C 136/12)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamant: Lucio Cesare Aquino

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere aplicarea jurisprudenței Curții din cauzele Köbler (Hotărârea din 30 septembrie 2003, C-224/01) ⁽¹⁾ și Traghetti del Mediterraneo (Hotărârea din 13 iunie 2006, C-173/03) ⁽²⁾ în materia răspunderii statului pentru acte eronate ale unor instanțe care implică o încălcare a dreptului Uniunii, trebuie să se considere că este o instanță ale cărei decizii nu mai sunt supuse vreunei căi de atac aceea instanță a cărei decizie nu este examinată în recurs, deoarece, în aplicarea unei norme de procedură naționale, se prezumă în mod irefragabil că recurentul care a depus un memoriu în cadrul procedurii de recurs și-a retras recursul?
- 2) Este compatibil cu articolul 267 al treilea paragraf și în lumina articolului 47 alineatul (2) și a articolului 52 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ⁽³⁾ ca o instanță națională care potrivit acestei dispoziții din tratat este obligată să sesizeze Curtea cu titlu preliminar să respingă cererea de a adresa o întrebare preliminară, numai pentru motivul că cererea a fost formulată într-un memoriu care potrivit normelor de procedură nu poate fi luat în considerare pentru că a fost depus tardiv?
- 3) Într-o situație în care instanța ordinară de ultim grad nu admite o cerere de a adresa Curții o întrebare preliminară, se poate considera că se încalcă articolul 267 al treilea paragraf TFUE, inclusiv în lumina articolului 47 alineatul (2) și a articolului 52 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, atunci când această instanță respinge cererea numai pentru motivul că întrebarea nu a fost adresată „*deoarece motivele nu sunt admisibile dintr-o cauză legată de procedura în fața Hof*”?

⁽¹⁾ EU:C:2003:513

⁽²⁾ EU:C:2006:391

⁽³⁾ JO 2000, C 364, p.1

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Kehl (Germania) la 7 ianuarie 2016 – Procedură penală împotriva lui A

(Cauza C-9/16)

(2016/C 136/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Kehl

Părțile din procedura principală

A

Altă parte: Staatsanwaltschaft Offenburg

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 67 alineatul (2) TFUE, precum și articolele 20 și 21 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) ⁽¹⁾ sau alte reglementări ale Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care conferă organelor de poliție ale statului membru respectiv competența să controleze identitatea oricărei persoane, independent de comportamentul acesteia și de existența unor împrejurări particulare, într-o zonă de până la 30 de kilometri de la frontiera internă a acestui stat membru cu statele semnatare ale Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (Convenția de aplicare a Acordului Schengen) ⁽²⁾, în scopul prevenirii sau împiedicării intrării ilegale a persoanelor pe teritoriul acestui stat membru, precum și al prevenirii săvârșirii anumitor infracțiuni privind securitatea frontierei de stat sau controalele la frontieră, sau care sunt săvârșite în legătură cu trecerea frontierei, fără a se reintroduce temporar controalele la respectiva frontieră internă, în conformitate cu articolul 23 și următoarele din Codul Frontierelor Schengen?

- 2) Articolul 67 alineatul (2) TFUE, precum și articolele 20 și 21 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) sau alte reglementări ale Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale, care conferă organelor de poliție ale statului membru respectiv competența să oprească pentru o perioadă scurtă de timp orice persoană în trenurile sau în instalațiile feroviare ale acestui stat membru, să o interogheze și să îi solicite să prezinte spre verificare documentele de identitate sau documentele de trecere a frontierei, precum și să verifice bunurile aflate în posesia acesteia, în scopul prevenirii sau al împiedicării intrării ilegale a persoanelor pe teritoriul acestui stat membru, în cazul în care, pe baza unor informații sau a experienței în domeniul poliției de frontieră, se bănuiește că aceste trenuri sau instalații feroviare sunt utilizate pentru trecerea ilegală a frontierei, iar intrarea se face dinspre un stat semnatar al Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (Convenția de aplicare a Acordului Schengen), fără a se reintroduce temporar controalele la respectiva frontieră internă, în conformitate cu articolul 23 și următoarele din Codul Frontierelor Schengen?

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), JO L 105, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 8, p. 5.
- (²) Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 dintre guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, JO L 239, 22.9.2000, p. 19, Ediția specială, 19/vol. 1, p. 183.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 18 ianuarie 2016 – Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-26/16)

(2016/C 136/14)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 138 [alineatul (2)] litera (a) din Directiva 2006/112/CE (¹) a Consiliului din 28 noiembrie 2006 se opune unor norme de drept național [articolul 1 litera e) și articolul 14 litera (b) din Regimul TVA-ului în cadrul operațiunilor intracomunitare] care impun clientului, în scopul recunoașterii scutirii de TVA pentru livrarea cu titlu oneros a mijloacelor de transport noi, transportate de client de pe teritoriul național către alt stat membru, să fie stabilit sau domiciliat în acest stat membru?
- 2) Articolul 138 [alineatul (2)] litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului se opune refuzului scutirii în statul membru de plecare a transportului, într-o situație în care mijlocul de transport achiziționat a fost transportat în Spania, unde a primit număr de înmatriculare în scopuri turistice cu caracter temporar, care este supus regimului fiscal prevăzut la articolele 8-11, 13 și 15 din Decretul regal spaniol nr. 1571/1993 din 10 septembrie 1993?

- 3) Articolul 138 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/112/CE se opune solicitării de plată a TVA-ului de către furnizorul mijlocului de transport nou, într-o situație în care nu s-a dovedit dacă regimul de înmatriculare în scopuri turistice a încetat sau nu a încetat într-unul dintre modurile prevăzute la articolele 11 și 15 din Decretul regal spaniol nr. 1571/1993 din 10 septembrie 1993 și nici dacă s-a plătit sau se va plăti TVA-ul în temeiul încetării regimului respectiv?
- 4) Articolul 138 [alineatul (2)] litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului și principiile securității juridice, proporționalității și protecției încrederii legitime se opun solicitării de plată a TVA-ului de către furnizorul mijlocului de transport nou, care a fost expediat către alt stat membru, într-o situație în care:
- clientul l-a informat pe furnizor, anterior expedierii, că are reședința în statul membru de destinație și i-a prezentat un document justificativ din care reiese că i s-a atribuit în statul respectiv un număr de identificare pentru străini și în care se indica o reședință în acest stat diferită de cea pe care clientul susținea că o are;
 - clientul a pus la dispoziția furnizorului documente justificative conform cărora mijlocul de transport achiziționat a fost supus inspecției tehnice în statul membru de destinație și i s-a atribuit un număr de înmatriculare în scopuri turistice în statul respectiv;
 - nu s-a dovedit că furnizorul a colaborat cu clientul în vederea evitării plății TVA-ului;
 - serviciile vamale nu au formulat nicio obiecție cu privire la anularea declarației vamale pentru vehicul pe baza documentelor de care dispunea furnizorul?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Stralsund (Germania) la 18 ianuarie 2016 –
HanseYachts AG/Port D’Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte D’Azur, Compagnie Generali
IARD SA**

(Cauza C-29/16)

(2016/C 136/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Stralsund

Părțile din procedura principală

Reclamantă: HanseYachts AG

Pârâte: Port D’Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte D’Azur și Compagnie Generali IARD SA

Întrebarea preliminară

În cazul în care dreptul procesual al unui stat membru prevede o procedură probatorie autonomă, în cadrul căreia, la solicitarea instanței, se obține o expertiză judiciară (în speță: *expertise judiciaire* din dreptul francez), iar în statul membru respectiv se instituie o asemenea procedură și ulterior, în același stat membru, se introduce o acțiune în justiție, întemeiată pe rezultatele procedurii probatorii autonome:

Trebuie să se considere, în acest caz, că actul prin care s-a declanșat procedura probatorie autonomă constituie „actul de sesizare a instanței sau un alt act echivalent” în sensul articolului 30 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 ⁽¹⁾? Sau trebuie să se considere că doar actul prin intermediul căruia s-a introdus acțiunea în instanță trebuie calificat drept „actul de sesizare a instanței sau un alt act echivalent”?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 18 ianuarie 2016 – Visser
Vastgoed Beleggingen BV/Raad van de gemeente Appingedam**

(Cauza C-31/16)

(2016/C 136/16)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Visser Vastgoed Beleggingen BV

Pârât: Raad van de gemeente Appingedam

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea „serviciu” prevăzută la articolul 4 punctul 1 din Directiva privind serviciile ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că comerțul cu amănuntul, constând în vânzarea către consumatori a unor mărfuri, cum ar fi articole de încălțăminte și îmbrăcăminte, constituie un serviciu, căruia i se aplică dispozițiile Directivei privind serviciile în temeiul articolului 2 alineatul (1) din această directivă?
- 2) Prin intermediul reglementării de la punctul 8 se urmărește să nu se permită anumite forme de comerț cu amănuntul, precum vânzarea de articole de încălțăminte și îmbrăcăminte, în afara centrului orașului, în scopul de a menține calitatea vieții în centrul orașului și de a evita situația în care anumite spații rămân neocupate în zona intravilană. Având în vedere considerentul (9) al Directivei privind serviciile, o normă care conține o asemenea reglementare nu intră în domeniul de aplicare al acestei directive, întrucât astfel de norme trebuie considerate „norme privind [...] amenajarea urbană și rurală, [...] care nu reglementează sau nu afectează în mod specific activitatea de servicii, dar trebuie să fie respectate de către prestatori în desfășurarea activității lor economice, în același mod în care sunt respectate de către persoane acționând cu titlu privat”?
- 3) Pentru a considera că este vorba despre o situație cu caracter transfrontalier este suficient să nu se poată exclude nicidecum că o societate de comerț cu amănuntul dintr-un alt stat membru s-ar putea stabili la fața locului sau că beneficiarii serviciilor prestate de societatea de comerț cu amănuntul ar putea proveni dintr-un alt stat membru sau este obligatoriu să existe indicii concrete în acest sens?
- 4) Capitolul III (libertatea de stabilire) din Directiva privind serviciile se aplică situațiilor pur interne sau pentru a aprecia dacă acest capitol este aplicabil trebuie să se țină seama de jurisprudența Curții de Justiție referitoare la dispozițiile tratatului privind libertatea de stabilire și libera circulație a serviciilor în situații pur interne?
- 5) a) O reglementare dintr-un plan de dezvoltare urbană, precum cea de la punctul 8, intră în domeniul de aplicare al noțiunii „cerință” în sensul articolului 4 punctul 7 și al articolului 14 punctul 5 din Directiva privind serviciile și nu în domeniul de aplicare al noțiunii „regim de autorizare” în sensul articolului 4 punctul 6, precum și al articolelor 9 și 10 din Directiva privind serviciile?

- b) Articolul 14 punctul 5 din Directiva privind serviciile, în măsura în care o reglementare precum cea de la punctul 8 intră în domeniul de aplicare al noțiunii „cerință”, sau articolele 9 și 10 din Directiva privind serviciile, în măsura în care o reglementare precum cea de la punctul 8 intră în domeniul de aplicare al noțiunii „autorizație”, se opun adoptării de către o autoritate locală a unei reglementări precum cea de la punctul 8?
- 6) O reglementare precum cea de la punctul 8 intră în domeniul de aplicare al articolelor 34-36 TFUE sau al articolelor 49-55 TFUE și, în caz afirmativ, excepțiile recunoscute de Curte se aplică, în măsura în care condițiile acestora sunt îndeplinite?

(¹) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 58, p. 50).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Alicante (Spania) la 21 ianuarie 2016 – Manuel González Poyato și Ana Belén Tovar García/Banco Popular Español S.A.

(Cauza C-34/16)

(2016/C 136/17)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Alicante

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Manuel González Poyato și Ana Belén Tovar García

Pârâtă: Banco Popular Español S.A.

Întrebările preliminare

- 1) În cadrul unui contract de împrumut încheiat între un vânzător sau furnizor și un consumator, care conține o clauză predefinită, care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale, cu privire la limitarea reducerii ratei obișnuite a dobânzii convenite (clauza-prag), inclusă în contractul respectiv într-un mod care nu este suficient de clar și de inteligibil pentru consumator, astfel încât este considerată abuzivă de către instanță, o interpretare a sintagmei „nu creează obligații”, în temeiul căreia hotărârea de constatare a caracterului abuziv al clauzei respective de către o instanță poate să nu conducă la restituirea către consumator a sumelor plătite de acesta în trecut vânzătorului sau furnizorului în aplicarea clauzei menționate, este compatibilă cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii?
- 2) În cazul în care interpretarea anterioară este considerată compatibilă cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13, o interpretare precum cea prezentată anterior, cu privire la efectele pe care trebuie să le aibă hotărârea de constatare a caracterului abuziv al unei clauze precum cea descrisă, este compatibilă cu noțiunea „mijloace adecvate și eficiente pentru a preveni utilizarea în continuare a clauzelor abuzive”, prevăzută la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13?
- 3) În cazul în care se consideră că interpretările anterioare nu sunt compatibile cu articolul 6 alineatul (1) și cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13, includerea într-un contract încheiat între un vânzător sau furnizor și un consumator a unor clauze care definesc obiectul principal al contractului și care nu sunt redactate într-un mod suficient de clar și de inteligibil este contrară, întotdeauna și în orice caz, „cerințelor de bună-credință”, sau se impune analizarea respectivei încălcări a principiului bunei-credințe ținându-se seama de alte circumstanțe? În acest din urmă caz, ce circumstanțe trebuie să aibă în vedere instanța națională pentru a putea considera că nu este încălcat principiul bunei-credințe, în cazul în care identifică existența unei clauze care definește obiectul principal al contractului și care a fost redactată în mod neclar și neinteligibil? În special, poate fi inclusă printre circumstanțele respective existența unui act normativ național care prevede, *in abstracto*, validitatea acestui tip de „clauze-prag”?

- 4) În contextul unei proceduri precum cea din prezenta cauză, în care a fost exercitată o acțiune individuală care are ca obiect constatarea nulității unei „clauze-prag” considerate netransparente, o interpretare care limitează restituirea sumelor plătite de consumator vânzătorului sau furnizorului, ca urmare a aplicării respectivei clauze declarate abuzive de instanță – interpretare întemeiată pe riscul unor consecințe grave asupra ordinii publice economice dacă hotărârea pronunțată nu are autoritate de lucru judecat pentru alți consumatori care se află în aceeași situație – este compatibilă cu sintagma „nu creează obligații pentru consumator”, utilizată la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Țările de Jos)
la 25 ianuarie 2016 – Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat**

(Cauza C-39/16)

(2016/C 136/18)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Argenta Spaarbank NV

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 198 10° WIB92, în versiunea aplicabilă exercițiilor financiare 2000 și 2001, încalcă sau nu încalcă articolul 4 alineatul (2) din Directiva din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora (Directiva 90/435/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului), în măsura în care acesta prevede că dobânzile nu sunt considerate cheltuieli profesionale până la concurența unui quantum egal cu cel al dividendelor deductibile în temeiul articolelor 202- 204, dividende pe care o societate le primește pentru acțiuni pe care, la data cesiunii lor, nu le-a deținut pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin un an, fără să prezinte relevanță dacă dobânzile impuse menționate sunt sau nu sunt legate de o participare (sau de finanțarea unei participări) în urma căreia au fost primite dividendele susceptibile să beneficieze de scutire?
- 2) Articolul 198 10° WIB92, în versiunea aplicabilă exercițiilor financiare 2000 și 2001, reprezintă o prevedere care urmărește prevenirea fraudei și a abuzurilor, în sensul articolului 1 alineatul (2) din Directiva din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților mamă și filialelor (Directiva 90/435/CEE a Consiliului)? În cazul unui răspuns afirmativ, în această situație, articolul 198 10^oWIB92 depășește sau nu depășește ceea ce este necesar prevenirii unor asemenea cazuri de fraudă și abuz, în măsura în care prevede că dobânzile nu sunt considerate cheltuieli profesionale până la concurența unui quantum egal cu cel al dividendelor deductibile în temeiul articolelor 202-204, dividende pe care o societate le primește pentru acțiuni pe care, la data cesiunii lor, nu le-a deținut pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin un an, fără să prezinte relevanță dacă dobânzile impuse menționate sunt sau nu sunt legate de o participare (sau de finanțarea unei participări) în urma căreia au fost primite dividendele susceptibile să beneficieze de scutire?

⁽¹⁾ Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Okresný súd Dunajská Streda (Slovacia) la 27 ianuarie 2016 – ERGO Poist'ovňa, a. s./Alžbeta Barlíková

(Cauza C-48/16)

(2016/C 136/19)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Okresný súd Dunajská Streda

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ERGO Poist'ovňa, a. s.

Pârâtă: Alžbeta Barlíková

Întrebările preliminare

- 1) Expresia „*nu va fi executat contractul dintre terț și comitent*” prevăzută la articolul 11 din Directiva 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 ⁽¹⁾ privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciale independente (denumită în continuare „Directiva 86/653”) trebuie interpretată în sensul că include:
 - a) neexecutarea totală a contractului și, prin urmare, cazul în care nici comitentul, nici terțul nu furnizează nici chiar parțial prestațiile prevăzute în contract sau
 - b) și neexecutarea parțială a contractului și, prin urmare, de exemplu, cazul în care nu a fost realizată cifra de afaceri stabilită sau, dacă este cazul, în care contractul nu a fost menținut pentru perioada stabilită?
- 2) În cazul în care este corectă interpretarea de la litera b) a primei întrebări, articolul 11 alineatul (2) din Directiva 86/653 trebuie interpretat în sensul că clauza din contractul de agenție comercială potrivit căreia agentul este obligat să restituie o cotă proporțională din comisionul său în cazul în care contractul dintre terț și comitent nu este executat în măsura prevăzută, mai precis în măsura stabilită prin contractul de agenție comercială, nu constituie o derogare în detrimentul agentului comercial?
- 3) În spețe precum cea care face obiectul procedurii principale, pentru a aprecia dacă există „cauze pentru care comitentul este vinovat” în sensul articolului 11 alineatul (1) a doua liniuță din Directiva 86/653, trebuie examinate:
 - a) numai cauzele juridice care au condus în mod direct la încetarea contractului (de exemplu în cazul în care încetarea contractului este motivată de neexecutarea de către terț a obligațiilor rezultate din acesta)
 - b) sau trebuie să se examineze de asemenea dacă astfel de cauze juridice au fost consecința conduitei comitentului în raporturile juridice cu terțul respectiv, conduită care a determinat terțul să își piardă încrederea în comitent și, în consecință, să încalce obligația rezultată din contractul încheiat cu comitentul?

⁽¹⁾ JO L 382, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 176.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 27 ianuarie 2016 – Unibet International Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala

(Cauza C-49/16)

(2016/C 136/20)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Unibet International Limited

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”) trebuie interpretat în sensul că se opune unei măsuri naționale în cazul în care legislația unui stat membru care, cu ocazia, după caz, a organizării unei proceduri de cerere de ofertă pentru atribuirea unei concesiuni sau a acceptării unei oferte prezentate în vederea obținerii concesiunii, asigură posibilitatea teoretică a tuturor operatorilor care respectă cerințele legale – inclusiv a unui operator stabilit în alt stat membru – de a obține concesiunea pentru prestarea de servicii de jocuri de noroc online neliberalizate, fie prin intermediul unei proceduri deschise de cerere de ofertă, fie prin depunerea unei oferte, în condițiile în care, în realitate, statul membru în cauză nu organizează o procedură de cerere de ofertă pentru atribuirea concesiunii, iar prestatorul de servicii nu are, practic, posibilitatea de a depune o ofertă și, cu toate acestea, autoritățile statului membru declară că prestatorul de servicii a săvârșit o încălcare a normelor juridice, ca urmare a faptului că a prestat serviciul fără autorizația acordată în temeiul concesiunii și îi aplică acestuia sancțiunea administrativă prevăzută de lege (suspendarea temporară a accesului și o amendă în cazul unei încălcări repetate)?
- 2) Articolul 56 TFUE se opune ca un stat membru să introducă norme de rang superior din perspectiva dreptului său național, care oferă operatorilor de jocuri de noroc online posibilitatea teoretică de a presta servicii de jocuri de noroc online în mod transfrontalier, în condițiile în care, în realitate, ca urmare a lipsei unor norme naționale de punere în aplicare de rang inferior, respectivii operatori nu pot să obțină de la autorități autorizațiile necesare pentru prestarea serviciului?
- 3) În măsura în care instanța care este sesizată cu litigiul principal statuează, în lumina răspunsurilor date la întrebările anterioare, că măsura statului membru este contrară articolului 56 TFUE, instanța respectivă acționează în conformitate cu dreptul Uniunii dacă apreciază că sunt contrare articolului 56 TFUE atât încălcarea unor norme juridice, constatată prin deciziile adoptate de autoritățile statului membru, ca urmare a prestării serviciului fără autorizație, cât și sancțiunea administrativă aplicată pentru încălcarea menționată (suspendarea temporară a accesului și amendă)?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Noord-Holland (Țările de Jos) la 28 ianuarie 2016 – Stryker EMEA Supply Chain Services BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

(Cauza C-51/16)

(2016/C 136/21)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Noord-Holland

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Stryker EMEA Supply Chain Services BV

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

Întrebările preliminare

- 1) Poziția 9021 din NC trebuie interpretată în sensul că șuruburile pentru implant, precum cele descrise la punctul 4 de mai sus, care sunt destinate exclusiv implantului în corpul uman în vederea tratamentului fracturilor oaselor sau a fixării protezelor, pot fi clasificate la această poziție?
- 2) Regulamentul nr. 1212/2014 ⁽¹⁾ este valid?

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1212/2014 al Comisiei din 11 noiembrie 2014 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată (JO L 329, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungaria) la 29 ianuarie 2016 – „SEGRO” Kft./Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala**

(Cauza C-52/16)

(2016/C 136/22)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „SEGRO” Kft.

Pârâtă: Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 49 și 63 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolele 17 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, care – fără a lua în considerare alte criterii – prevede obligația de a radia înscrisura drepturilor de uzufruct și de uz care grevează bunuri imobile agricole și care au fost înscrise pe numele unor societăți comerciale sau al unor persoane fizice care nu sunt rude apropiate ale proprietarului, fără să impună în același timp în favoarea titularilor drepturilor de uzufruct și de uz stinse, plata unei despăgubiri pentru pierderile patrimoniale, care, deși nu este exigibilă în contextul lichidării dintre părțile contractante, se întemeiază pe contracte valabile?

- 2) Articolele 49 și 63 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolele 17 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații a unui stat membru care – fără a lua în considerare alte criterii – prevede obligația de a radia înscrierea drepturilor de uzufruct și de uz care grevează bunuri imobile agricole și care au fost înscrise, pe baza contractelor încheiate înainte de 30 aprilie 2014, pe numele unor societăți comerciale sau al unor persoane fizice care nu sunt rude apropiate ale proprietarului, și care impune în același timp, în favoarea titularilor drepturilor de uzufruct și de uz stinse, plata unei despăgubiri pentru pierderile patrimoniale, care, deși nu este exigibilă în contextul lichidării dintre părțile contractante, se întemeiază pe contracte valabile?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice Queen's Bench Division
(Administrative Court) (Regatul Unit) la 10 februarie 2016 – Prospector Offshore Drilling SA,
Prospector Rig 1 Contracting Company SARL, Prospector Rig 5 Contracting Company SARL, Enesco
plc, Enesco Offshore UK Limited, Rowan Companies plc, Rowan Cayman Limited/Her Majesty's
Treasury, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

(Cauza C-72/16)

(2016/C 136/23)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Părțile din procedura principală

Reclamante: Prospector Offshore Drilling SA, Prospector Rig 1 Contracting Company SARL, Prospector Rig 5 Contracting Company SARL, Enesco plc, Enesco Offshore UK Limited, Rowan Companies plc, Rowan Cayman Limited

Pârâți: Her Majesty's Treasury, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 49, 56 sau 63 TFUE se opun unor reglementări, cum este secțiunea 8ZA din Legea din 2010 privind impozitul pe profit, care guvernează scutirea pentru cheltuieli disponibilă în cazul profiturilor impozabile obținute în Regatul Unit de o societate care prestează servicii de foraj în industria petrolului (denumită în continuare „furnizor de petrol”) din activități (denumite în continuare „schimburile comerciale afectate”) care implică utilizarea unor anumite tipuri de active (denumite în continuare „activele relevante”) închiriate de la o persoană „asociată” cu furnizorul de petrol, potrivit cărora:
- 1.1. pentru calcularea profiturilor obținute din schimburile comerciale afectate, impune un plafon prestabilit care limitează deductibilitatea plăților efectuate pentru închirierea activelor relevante de la persoanele asociate, calculat în funcție de costul inițial al activului închiriat;
 - 1.2. prevede că valoarea plăților care au fost astfel interzise prin plafonul respectiv poate fi dedusă din profiturile impozabile obținute în Regatul Unit (dacă acestea există) de către furnizorul de petrol sau alte societăți din cadrul aceluiași grup, care nu rezultă din schimburi comerciale afectate și
 - 1.3. limitează profiturile generate de schimburile comerciale afectate prin faptul că împiedică deducerea costurilor suportate în Regatul Unit sau a pierderilor suferite atât în Regatul Unit, cât și în afara sa survenite în altă parte a grupului furnizorului de petrol din profiturile obținute prin schimburile comerciale afectate, dar permite deducerea lor din alte profituri (dacă acestea există)?

- 2) În mod special, articolele 49, 56 sau 63 TFUE se opun unor asemenea reglementări în situația în care:
- 2.1. un furnizor de petrol supus impozitului pe profit din Regatul Unit închiriază activul de la o societate asociată care nu este supusă impozitului pe profit din Regatul Unit și care a fost înființată și are sediul social în alt stat membru și/sau
 - 2.2. situația este cea prezentată la punctul 2.1 de mai sus, dar de această dată furnizorul de petrol este de asemenea înființat și are sediul social în celălalt stat membru și/sau
 - 2.3. furnizorul de petrol supus impozitului pe profit din Regatul Unit este filiala unei societăți-mamă din Regatul Unit care mai are o filială, care nu este supusă impozitului pe profit și este înființată și are sediul social într-o țară terță, iar furnizorul de petrol închiriază activul de la filiala respectivă din țara terță și/sau
 - 2.4. există orice altă combinație relevantă între locul de stabilire și/sau regimul fiscal aplicabil furnizorului de petrol și/sau locatorului care deține în proprietate activul?
- 3) Ar fi vreunul dintre răspunsurile de mai sus diferit dacă în general și/sau în cazul special al reclamantelor, grupurile care dețin în proprietate platforme petroliere și prestează servicii de foraj în Regatul Unit nu au în acest stat profituri nete importante în afara celor provenite din foraj?
- 4) Ar fi vreunul dintre răspunsurile de mai sus diferit dacă scopul dispozițiilor contestate a fost prevenirea evaziunii fiscale prin realizarea unei structuri corporative fragmentate în mod artificial și lipsite de realitate economică independentă în afara grupului?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal administrativ de Montreuil (Franța) la
12 februarie 2016 – ArcelorMittal Atlantique et Lorraine/Ministre de l'Écologie, du Développement
durable et de l'Énergie**

(Cauza C-80/16)

(2016/C 136/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administratif de Montreuil

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ArcelorMittal Atlantique et Lorraine

Pârât: Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Întrebările preliminare

- 1) În Decizia 2011/278/UE ⁽¹⁾, Comisia Europeană, prin excluderea din valoarea criteriului de referință pentru metal lichid a emisiilor legate de gazele reziduale reciclate în producția de energie electrică, a încălcat articolul 10a alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE ⁽²⁾ în ceea ce privește normele de stabilire a criteriilor de referință *ex ante* și în special obiectivul de recuperare eficientă de energie din gaze reziduale și posibilitatea de a aloca cote cu titlu gratuit în cazul energiei electrice produse din gaze reziduale?

- 2) Întemeindu-se, în această decizie, pe datele extrase din „BREF” fier și oțel și din „LDSD 2007” la stabilirea criteriului de referință pentru metal lichid, Comisia a încălcat obligația de a utiliza datele științifice cele mai exacte și cele mai actuale disponibile de care este ținută și/sau principiul bunei administrări?
- 3) În Decizia 2011/278/UE, alegerea Comisiei Europene, în cazul în care este dovedită, de a include o uzină care produce atât minereu sinterizat cât și pelete în instalațiile de referință pentru stabilirea criteriului de referință pentru minereu sinterizat este de natură să determine nelegalitatea valorii acestui criteriu de referință?
- 4) Comisia a încălcat obligația de motivare prevăzută la articolul 296 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prin faptul că nu a precizat în mod specific în decizia menționată motivele acestei alegeri?

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 130, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 12 februarie 2016 – „Heta Asset Resolution Bulgaria” OOD/Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Cauza C-83/16)

(2016/C 136/25)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Heta Asset Resolution Bulgaria” OOD

Pârât: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 161 alineatul (5) și articolul 210 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar trebuie interpretate în sensul că este exportator de pe teritoriul vamal al Comunității o persoană stabilită pe acest teritoriu, care este parte la un contract de vânzare de mărfuri către o persoană stabilită într-o țară terță, atunci când acest contract reprezintă motivul pentru plasarea mărfurilor sub regimul de export în temeiul acestui regulament?

- 2) Articolul 161 alineatul (1) și articolul 210 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 trebuie interpretate în sensul că, în împrejurări precum cele din procedura principală, există un export și datoria vamală la export cu privire la o ambarcațiune (iaht), aflată sub pavilionul unui stat membru, ia naștere numai pe baza unui contract de vânzare către o persoană stabilită într-o țară terță și ca urmare a radierii acestei ambarcațiuni din registrele navale ale acestui stat membru?
- 3) Articolul 795 alineatul (1) al treilea paragraf litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/[93] ⁽²⁾ [al Comisiei] din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele din procedura principală, în cazul exportului unei ambarcațiuni (a unui iaht), aflate sub pavilionul unui stat membru, contractul privind vânzarea ambarcațiunii către o persoană stabilită într-o țară terță și radierea ambarcațiunii din registrele navale ale statului membru respectiv reprezintă o dovadă suficientă în sensul acestei dispoziții?
- 4) Din articolul 795 alineatul (1) al treilea paragraf litera (b) și al patrulea paragraf [coroborat cu] articolul 796e alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 rezultă că, în împrejurările din procedura principală, aprecierea autorităților vamale competente [privind existența] unor dovezi suficiente în conformitate cu articolul 796da alineatul (4) din acest regulament are caracter obligatoriu și nu trebuie supusă verificării de către autoritatea vamală competentă pentru acceptarea ulterioară a unei declarații vamale în sensul primei dispoziții?

⁽¹⁾ JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

⁽²⁾ JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3.

**Recurs introdus la 19 februarie 2016 de Republica Polonă împotriva Hotărârii Tribunalului din
3 decembrie 2015 în cauza T-367/13, Republica Polonă/Comisia Europeană**

(Cauza C-105/16 P)

(2016/C 136/26)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Republica Polonia (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 3 decembrie 2015 în cauza T-367/13, Republica Polonă/Comisia Europeană, în măsura în care a fost respins primul aspect referitor la cerința utilizării a cel puțin 50 % din sprijinul financiar pentru măsurile de restructurare, invocat în cadrul primului motiv al acțiunii în anulare a Deciziei de punere în aplicare 2013/214/UE a Comisiei din 2 mai 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) [notificată cu nr. C(2013) 2436] ⁽¹⁾;

- anularea Deciziei de punere în aplicare 2013/214/UE a Comisiei din 2 mai 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în măsura în care este efectuată o corecție extrapolată de 11 %, reprezentând 4 583 950,92 euro și 39 583 726,30 euro, din cheltuielile declarate de Republica Polonă privind ajutorul pentru agricultura de semisubzistență;

- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în ambele proceduri.

Motivele și principalele argumente

Republica Polonă solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 3 decembrie 2015 în cauza T-367/13, Republica Polonă/Comisia Europeană, în măsura în care a fost respins primul aspect referitor la cerința utilizării a cel puțin 50 % din sprijinul financiar pentru activități de restructurare, invocat în cadrul primului motiv al acțiunii în anulare a Deciziei de punere în aplicare 2013/214/UE a Comisiei din 2 mai 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) [notificată cu nr. C(2013) 2436], anularea acestei decizii, în măsura în care este efectuată o corecție extrapolată de 11 %, reprezentând 4 583 950,92 euro și 39 583 726,30 euro, din cheltuielile declarate de Republica Polonă pentru ajutorul pentru agricultura de semisubzistență, și obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în ambele proceduri.

În hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea formulată de Republica Polonă de anulare a deciziei menționate, în care se prevede excluderea cheltuielilor privind ajutorul pentru agricultura de semisubzistență comunicate de Republica Polonă, în cuantum de 8 292 783,94 euro și de 71 610 559,39 euro.

În privința cheltuirii fondurilor pentru susținerea agriculturii de semisubzistență, Comisia a imputat Republicii Polone cinci neregularități, printre care se numără și neîndeplinirea cerinței cuprinse la articolul 33b din Regulamentul nr. 1257/1999 ⁽²⁾ ca exploatarea agricolă să utilizeze minimum 50 % din fondurile de susținere a activităților de restructurare. Această neregularitate a constituit astfel temeiul efectuării de către Comisie a unei corecții extrapolate în cuantum de 11 % din cheltuielile declarate privind ajutorul pentru agricultura de semisubzistență, care corespunde procentului din solicitările care nu ar fi îndeplinit cerința utilizării a 50 % din sprijinul financiar pentru restructurare dintr-un total de 100 de cereri controlate de Comisie în mod inopinat.

În acest context, Republica Polonă critică hotărârea atacată pentru o aplicare eronată a articolului 33b din Regulamentul nr. 1257/1999, care s-ar întemeia pe prezumția că autorizarea ajutorului pentru agricultura de semisubzistență este condiționată de necesitatea utilizării a cel puțin 50 % din sprijinul pentru activitățile de restructurare, chiar dacă o asemenea cerință nu are niciun temei într-o dispoziție a dreptului Uniunii.

Aplicarea eronată a dispoziției sus-menționate a determinat Tribunalul să considere că, în decizia în litigiu, Comisia a concluzionat în mod întemeiat că Republica Polonă ar fi trebuit să aprobe numai cererile inițiale de sprijin financiar în care exploatarea agricole beneficiare s-ar fi obligat să utilizeze cel puțin 50 % din ajutorul pentru activitățile de restructurare.

Critica întemeiată pe neîndeplinirea cerinței ca exploatarea agricolă să utilizeze cel puțin 50 % din ajutorul pentru activitățile de restructurare ar constitui temeiul aplicării corecției financiare în cuantum de 11 % din cheltuielile declarate privind ajutorul pentru agricultura de semisubzistență.

În opinia Republicii Polone, cerința ca exploatarea agricolă să utilizeze minimum 50 % din ajutorul pentru activitățile de restructurare nu reiese din dreptul Uniunii. Niciuna dintre dispozițiile dreptului Uniunii în care sunt stabilite condițiile de autorizare a ajutorului pentru agricultura de semisubzistență nu prevede condiția utilizării a cel puțin 50 % din ajutorul pentru activitățile de restructurare. Articolul 33b din Regulamentul nr. 1257/1999 nu prevede o asemenea condiție. Nici Regulamentul nr. 141/2004 ⁽³⁾, care cuprinde dispoziții de punere în aplicare a unor măsuri specifice pentru dezvoltarea rurală, prevăzute în capitolul IXa din Regulamentul nr. 1257/1999, nu a menționat o asemenea cerință din partea Comisiei.

Astfel, autoritățile poloneze nu au încălcat obligațiile de control care le revin potrivit condițiilor menționate mai sus în vederea autorizării sprijinului în cadrul măsurii „Ajutorul pentru agricultura de semisubzistență”. Prin urmare, nu ar fi justificată efectuarea unei corecții financiare în legătură cu această neregularitate. În consecință, Tribunalul a respins în mod neîntemeiat acțiunea în anulare a Deciziei de punere în aplicare 2013/214/UE, în măsura în care în cuprinsul acesteia a fost efectuată o corecție extrapolată în cuantum de 11 % din cheltuielile declarate de Republica Polonă privind ajutorul pentru agricultura de semisubzistență.

⁽¹⁾ JO L 123, p. 11.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) și de modificare și abrogare a unor regulamente (JO L 160, p. 80, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 134).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 141/2004 al Comisiei din 28 ianuarie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului în ceea ce privește măsurile tranzitorii de dezvoltare rurală care se aplică Republicii Cehe, Estoniei, Ciprului, Letoniei, Lituaniei, Ungariei, Maltei, Poloniei, Sloveniei și Slovaciei (JO L 24, p. 25, Ediție specială, 03/vol. 53, p. 20).

Ordonanța președintelui Curții din 28 ianuarie 2016 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-60/14) ⁽¹⁾

(2016/C 136/27)

Limba de procedură: greaca

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 93, 29.3.2014.

Ordonanța președintelui Camerei a noua a Curții din 18 ianuarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Okresný súd Prešov – Slovacia) – Helena Kolcunová/Provident Financial s. r. o.

(Cauza C-610/14) ⁽¹⁾

(2016/C 136/28)

Limba de procedură: slovacă

Președintele Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 118, 13.4.2015.

Ordonanța președintelui Curții din 15 ianuarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – Procedură inițiată de Valsts ieņēmumu dienests, cu participarea: SIA „Latspas”

(Cauza C-204/15) ⁽¹⁾

(2016/C 136/29)

Limba de procedură: letona

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 228, 13.7.2015.

Ordonanța președintelui Curții din 15 ianuarie 2016 – Comisia Europeană/România

(Cauza C-306/15) ⁽¹⁾

(2016/C 136/30)

Limba de procedură: româna

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 311, 21.9.2015.

Ordonanța președintelui Curții din 5 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Regatul Unit) – The Queen, la cererea Nutricia Limited/Secretary of State for Health

(Cauza C-445/15) ⁽¹⁾

(2016/C 136/31)

Limba de procedură: engleza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 354, 26.10.2015.

Ordonanța președintelui Curții din 18 decembrie 2015 – Comisia Europeană/Siderurgica Latina Martin SpA (SLM), Ori Martin SA

(Cauza C-522/15 P) ⁽¹⁾

(2016/C 136/32)

Limba de procedură: italiana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 406, 7.12.2015.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 1 martie 2016 – Advance Magazine Publishers/OAPI – Selecciones Americanas (VOGUE CAFÉ)

(Cauza T-40/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Marcă comunitară verbală VOGUE CAFÉ — Mărci naționale figurative anterioare Vogue și VOGUE studio și cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative VOGUE — Utilizare serioasă a mărcilor anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 136/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, Statele Unite) (reprezentant: T. Alkin, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial R. Pethke și D. Botis, ulterior I. Harrington, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Selecciones Americanas, SA (Sitges, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 19 noiembrie 2008 (cauza R 0280/2008-4), privind o procedură de opoziție între Selecciones Americanas, SA și Advance Magazine Publishers, Inc.

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra cererii în anulare a Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 19 noiembrie 2008 (cauza R 0280/2008-4), în măsura în care constată existența unei risc de confuzie între marca comunitară solicitată VOGUE CAFÉ și marca spaniolă figurativă VOGUE studio înregistrată sub numărul 2529728.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Advance Magazine Publishers, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 82, 4.4.2009.

Hotărârea Tribunalului din 29 februarie 2016 – EGL și alții/Comisia

(Cauza T-251/12) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Servicii de tranzit aerian internațional — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Stabilirea prețurilor — Suprataxe și mecanisme de stabilire a prețurilor care au efect asupra prețului final — Definierea pieței — Afectarea comerțului dintre statele membre — Cooperare — Imunitate parțială la amendă”)

(2016/C 136/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: EGL, Inc. (Houston, Statele Unite), Ceva Freight (UK) Ltd (Ashby de la Zouch, Regatul Unit) și Ceva Freight Shanghai Ltd (Shanghai, China) (reprezentanți: inițial M. Brealey, QC, S. Love, barrister, M. Pullen, D. Gillespie și R. Fawcett Feuillet, solicitors, ulterior M. Brealey, S. Love, M. Pullen, R. Fawcett Feuillet și M. Boles, solicitors, și în final M. Brealey și M. Pullen)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Bottka și P. Van Nuffel, agenți, asistați de S. Kingston, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C (2012) 1959 final a Comisiei din 28 martie 2012 privind o procedură în temeiul articolului 101 [TFUE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul COMP/39462 – Tranzit), în măsura în care aceasta le privește pe reclamante sau, cu titlu subsidiar, cerere de modificare a amenzilor care le-au fost impuse în cadrul acesteia

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă EGL, Inc., Ceva Freight (UK) Ltd și Ceva Freight Shanghai Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 227, 28.7.2012.

Hotărârea Tribunalului din 29 februarie 2016 – Kühne + Nagel International și alții/Comisia

(Cauza T-254/12) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Servicii de expediere internațională de mărfuri pe cale aeriană — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Stabilirea prețurilor — Suprataxe și mecanisme de tarificare ce produc efecte asupra prețului final — Afectarea comerțului dintre statele membre — Erori de apreciere — Durata încălcării — Cuantumul amenzii — Punctul 13 din Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Valoarea vânzărilor — Circumstanțe atenuante — Proportionalitate — Dreptul la apărare”)

(2016/C 136/35)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Kühne + Nagel International AG (Feusisberg, Elveția), Kühne + Nagel Management AG (Feusisberg), Kühne + Nagel Ltd (Uxbridge, Regatul Unit), Kühne + Nagel Ltd (Shanghai, China) și Kühne + Nagel Ltd (Hong Kong, China) (reprezentanți: U. Denzel, C. Klöppner și C. von Köckritz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial C. Hödlmayr, N. von Lingen și G. Meessen, ulterior C. Hödlmayr, G. Meessen și A. Dawes, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2012) 1959 final a Comisiei din 28 martie 2012 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 [TFUE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39462 – Expediere de mărfuri), în măsura în care privește pe reclamante, și, cu titlu subsidiar, cerere de reformare a amenzilor care le-au fost impuse în cadrul acesteia

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

- 2) *Obligă Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd (cu sediul în Uxbridge), Kühne + Nagel Ltd (cu sediul în Shanghai) și Kühne + Nagel Ltd (cu sediul în Hong Kong) la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 227, 28.7.2012.

Hotărârea Tribunalului din 29 februarie 2016 – UTi Worldwide și alții/Comisia

(Cauza T-264/12) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Servicii de tranzit aerian internațional — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE — Suprataxe și mecanisme de tarificare care au efecte asupra prețului final al serviciilor — Erori de apreciere — Dovadă — Afectarea comerțului dintre statele membre — Efect semnificativ asupra concurenței — Cuantumul amenzii — Gravitatea încălcării — Proporționalitate — Răspundere solidară — Competență de fond”)

(2016/C 136/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: UTi Worldwide, Inc. (Tortola, Regatul Unit), UTi Nederland BV (Schiphol, Țările de Jos) și UTi Worldwide (UK) Ltd (Reading, Regatul Unit) (reprezentant: P. Kirch, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: A. Biolan, V. Bottka și G. Meessen, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2012) 1959 final a Comisiei din 28 martie 2012 privind o procedură de aplicare a articolului 101 [TFUE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39462 – Tranzit), în măsura în care le privește pe reclamante și, cu titlu subsidiar, cerere de modificare a amenzii care le-a fost aplicată în cadrul acesteia.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2012) 1959 final a Comisiei din 28 martie 2012 privind o procedură de aplicare a articolului 101 [TFUE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39462 – Tranzit), în măsura în care cuantumul amenzii aplicate UTi Worldwide, Inc. îl depășește pe cel al amenzilor aplicate UTi Nederland BV și UTi Worldwide (UK) Ltd.
- 2) Stabilește cuantumul global al amenzii aplicate UTi Worldwide, la articolul 2 alineatul (2) din Decizia C(2012) 1959 final, la 2 965 000 de euro, cuantumul amenzii imputabile acesteia în aplicarea articolului 2 alineatul (2) litera (j) primul rând fiind fixată la 1 692 000 de euro.
- 3) Respinge acțiunea în rest.
- 4) UTi Worldwide, UTi Nederland și UTi Worldwide (UK) suportă nouă zecimi din cheltuielile efectuate de Comisie și din propriile cheltuieli de judecată.
- 5) Comisia suportă o zecime din propriile cheltuieli de judecată și din cheltuielile efectuate de UTi Worldwide, de UTi Nederland și de UTi Worldwide (UK).

⁽¹⁾ JO C 235, 4.8.2012.

Hotărârea Tribunalului din 29 februarie 2016 – Schenker/Comisia

(Cauza T-265/12) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Servicii de expediere internațională de mărfuri pe cale aeriană — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Stabilirea prețurilor — Suprataxe și mecanisme de tarificare ce produc efecte asupra prețului final — Elemente de probă conținute într-o cerere de imunitate — Protecția confidențialității comunicărilor dintre avocați și clienți — Norme deontologice referitoare la obligația de loialitate și la interdicția dublei reprezentări — Obligații fiduciare — Afectarea comerțului dintre statele membre — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Alegerea societăților — Amenzi — Proporționalitate — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Egalitate de tratament — Cooperare — Tranzacție — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor”)

(2016/C 136/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Schenker Ltd (Feltham, Regatul Unit) (reprezentanți: F. Montag, B. Kacholdt, F. Hoseinian, avocați, D. Colgan și T. Morgan, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial A. Dawes și N. von Lingen, ulterior A. Dawes și G. Meessen, agenți, asistați de B. Kennelly și H. Mussa, barristers)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2012) 1959 final a Comisiei din 28 martie 2012 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 [TFUE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39462 – Expediere de mărfuri), în măsura în care privește pe reclamantă, precum și o cerere de reformare a amenzii care i-a fost impusă prin intermediul acesteia.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Schenker Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 243, 11.8.2012.

Hotărârea Tribunalului din 29 februarie 2016 – Deutsche Bahn și alții/Comisia

(Cauza T-267/12 P) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Servicii de expediere internațională de mărfuri pe cale aeriană — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE — Stabilirea prețurilor — Suprataxe și mecanisme de tarificare care au o incidență asupra prețului final — Elemente de probă conținute într-o cerere de acordare a imunității — Protecția confidențialității comunicărilor dintre avocați și clienți — Norme deontologice referitoare la o obligație de loialitate și la o interdicție a dublei reprezentări — Obligații fiduciare — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Alegerea societăților — Amenzi — Proporționalitate — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Egalitate de tratament — Cooperare — Imunitate parțială de amendă — Competență de fond — Tranzacție — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor”)

(2016/C 136/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Deutsche Bahn AG (Berlin, Germania), Schenker AG (Essen, Germania), Schenker China Ltd (Shanghai, China) și Schenker International (HK) Ltd (Hong Kong, China) (reprezentanți: F. Montag, B. Kacholdt, F. Hoseinian, avocați, D. Colgan și T. Morgan, solicitors)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentați: inițial A. Dawes și N. von Lingen, ulterior A. Dawes și G. Meessen, agenți, asistați de B. Kennelly și H. Mussa, barristers)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei C(2012) 1959 final a Comisiei din 28 martie 2012 privind o procedură de aplicare a articolului 101 [TFUE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39.462 – Expediere de mărfuri), în ceea ce privește reclamantele, precum și cerere de modificare a amenzilor care le-au fost aplicate în cadrul acesteia.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd și Schenker International (HK) Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 243, 11.8.2012.

Hotărârea Tribunalului din 29 februarie 2016 – Panalpina World Transport (Holding) și alții/Comisia (Cauza T-270/12) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Servicii de tranzit aerian internațional — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Stabilirea prețurilor — Suprataxe și mecanisme de stabilire a prețurilor care au efect asupra prețului final — Amenzi — Proporționalitate — Gravitatea încălcării — Egalitate de tratament — Obligația de motivare — Tranzacție — Orientările din anul 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor”)

(2016/C 136/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Panalpina World Transport (Holding) Ltd (Basel, Elveția), Panalpina Management AG (Basel), Panalpina China Ltd (Hong Kong, China) (reprezentați: S. Mobley, A. Stratakis, T. Grimmer și B. Smith, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: V. Bottka, G. Meessen și P. Van Nuffel, agenți, asistați de C. Thomas, solicitor)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C (2012) 1959 final a Comisiei din 28 martie 2012 privind o procedură în temeiul articolului 101 [TFUE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul COMP/39462 – Tranzit), în măsura în care aceasta le privește pe reclamante și cerere de modificare a amenzilor care le-au fost impuse în cadrul acesteia

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

2) *Obligă Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG și Panalpina China Ltd la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 243, 11.8.2012.

Hotărârea Tribunalului din 3 martie 2016 – Simet/Comisia

(Cauza T-15/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Compensația retroactivă pentru serviciu public acordată de autoritățile italiene — Servicii de transport interregional cu autocarul prestate în perioada 1987-2003 — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă — Menținerea unei obligații de serviciu public — Acordarea unei compensații — Regulamentul (CEE) nr. 1191/69”]

(2016/C 136/40)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Simet SpA (Rossano Calabro, Italia) (reprezentanți: A. Clarizia, C. Varrone și P. Clarizia, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Conte, D. Grespan și P.-J. Loewenthal, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2014/201/UE a Comisiei din 2 octombrie 2013 privind compensația plătită societății Simet SpA pentru serviciile de transport public prestate în perioada 1987-2003 [ajutor de stat SA.33037 (2012/C) Italia] (JO 2014, L 114, p. 67).

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Simet SpA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 52, 22.2.2014.

Hotărârea Tribunalului din 1 martie 2016 – Secop/Comisia

(Cauza T-79/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Salvarea întreprinderilor aflate în dificultate — Ajutor sub forma unei garanții de stat — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă — Lipsa deschiderii procedurii oficiale de investigare — Dificultăți serioase — Drepturi procedurale ale părților interesate”]

(2016/C 136/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Secop GmbH (Flensburg, Germania) (reprezentanți: U. Schnelle și C. Aufdermauer, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Armati, T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2013) 9119 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 privind ajutorul de stat SA.37640 – Ajutor pentru salvare în favoarea ACC Compressors SpA – Italia.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Secop GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 85, 22.3.2014.

Hotărârea Tribunalului din 1 martie 2016 – Peri/OAPI (Multiprop)

(Cauza T-538/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Multiprop — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Obligația de motivare”]

(2016/C 136/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Peri GmbH (Weißenhorn, Germania) (reprezentanți: M. Eck și A. Bognár, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial A. Pohlmann, ulterior S. Hanne, agenți)

Obiectul

Acțiune în anulare îndreptată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 29 aprilie 2014 (cauza R 1661/2013-1), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal Multiprop ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Peri GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 329, 22.9.2014.

Hotărârea Tribunalului din 1 martie 2016 – BrandGroup/OAPI – Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele (SPEZOOMIX)

(Cauza T-557/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale SPEZOOMIX — Marca comunitară verbală anterioară Spezi — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 136/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: BrandGroup GmbH (Bechtsrieth, Germania) (reprezentant: T. Raible, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial G. Schneider și A. Schifko, ulterior A. Schifko, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele KG (Augsburg, Germania) (reprezentant: R. Schlecht, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 15 mai 2014 (cauza R 941/2013-1) privind o procedură de opoziție între Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele KG și BrandGroup GmbH.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă BrandGroup GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 339, 29.9.2014.

Hotărârea Tribunalului din 3 martie 2016 – Spania/Comisia

(Cauza T-675/14) ⁽¹⁾

[„FEOGA — Secțiunea Garantare — FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Cheltuieli efectuate de Spania — Corecții financiare forfetare — Corecții financiare punctuale — Extinderea corecției financiare la o perioadă ulterioară comunicării prevăzute la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 885/2006”]

(2016/C 136/44)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: M. J. García-Valdecasas Dorrego, abogado del Estado)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: I. Galindo Martín și D. Triantafyllou, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantului: Republica Letonia (reprezentanți: I. Kalniņš și D. Pelše, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei de punere în aplicare 2014/458/UE a Comisiei din 9 iulie 2014 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 205, p. 62), în măsura în care se referă la cheltuielile efectuate de Regatul Spaniei în cuantum de 2 713 208,07 euro.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

- 2) Obligă Regatul Spaniei la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Republica Letonia suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 388, 3.11.2014.

Hotărârea Tribunalului din 3 martie 2016 – Ugly/OAPI – Group Lottuss (COYOTE UGLY)

(Cauza T-778/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale COYOTE UGLY — Motive relative de refuz — Decădere din drepturile asupra mărcii comunitare verbale anterioare — Articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Absența unei mărci neînregistrate — Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 — Absența unei mărci de notorietate în sensul articolului 6a din Convenția de la Paris — Articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2016/C 136/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ugly, Inc. (New York, Statele Unite) (reprezențanți: T. St Quintin, barrister, K. Gilbert și C. Mackey, solicitors)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Lukošiuūtė, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Group Lottuss Corp., SL (Barcelona, Spania)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 16 septembrie 2014 (cauza R 1369/2013-5) privind o procedură de opoziție între Ugly, Inc. și Group Lottuss Corp.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Ugly, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2015.

Hotărârea Tribunalului din 21 ianuarie 2016 – Spokey/OAPI – Leder Jaeger (SPOKeY)

(Cauza T-846/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară figurativă SPOKeY — Marca comunitară verbală anterioară SPOOKY — Declarare a nulității parțiale — Articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Examinarea elementelor de probă — Articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2016/C 136/46)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Spokey sp. z o.o. (Katowice, Polonia) (reprezentant: B. Matusiewicz-Kulig, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: K. Zajfert și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Leder Jaeger GmbH (Siegen, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 29 octombrie 2014 (cauza R 525/2014-4) referitoare la o procedură de declarare a nulității între Leder Jaeger GmbH și Spokey sp. z o.o.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Spokey sp. z o.o. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 65, 23.2.2015.

Hotărârea Tribunalului din 1 martie 2016 – 1&1 Internet/OAPI – Unoe Bank (1e1)

(Cauza T-61/15) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale 1e1 — Marca națională verbală anterioară UNO E și marca națională figurativă anterioară unoe — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 136/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: 1&1 Internet AG (Montabaur, Germania) (reprezentant: G. Klopp, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Unoe Bank, SA (Madrid, Spania) (reprezentant: N. González-Alberto Rodríguez, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 4 decembrie 2014 (cauza R 101/2014-5) privind o procedură de opoziție între Unoe Bank, SA și 1&1 Internet AG

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 4 decembrie 2014 (cauza R 101/2014-5) privind o procedură de opoziție între Unoe Bank, SA și 1&1 Internet AG.

2) OAPI suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de 1&1 Internet AG.

3) Unoe Bank, SA suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 107, 30.3.2015.

Hotărârea Tribunalului din 23 februarie 2016 – Pirelli Tyre/OAPI (Benzi de rulare și altele)

(Cauza T-279/15) ⁽¹⁾

„Desen sau model industrial comunitar — Desene sau modele industriale comunitare reprezentând benzi de rulare și pneuri pentru roți pentru autovehicule — Lipsa cererii de reînnoire și radierea desenului sau a modelului industrial la expirarea înregistrării — Cerere de restitutio in integrum și cerere de reînnoire a desenului sau a modelului industrial”

(2016/C 136/48)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Pirelli Tyre SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: D. Caneva și G. Fucci, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: P. Bullock, agent)

Obiectul

Patru acțiuni formulate împotriva deciziilor adoptate de Camera a treia de recurs a OAPI din 8 ianuarie 2015 (cauzele R 1285/2014-3 și R 1286/2014-3) și din 11 februarie 2015 (cauzele R 1287/2014-3 și R 1288/2014-3) privind cererile de restitutio in integrum.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunile.

2) Obligă Pirelli Tyre SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 270, 17.8.2015.

Ordonanța Tribunalului din 15 februarie 2016 – InAccess Networks Integrated Systems/Comisia

(Cauza T-82/15) ⁽¹⁾

„Al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) — Acord de subvenționare pentru proiectul ATRACO — Note de debit și decizii cuprinse în aceste scrisori — Nepronunțare parțială asupra fondului — Natură contractuală a litigiului — Inadmisibilitate parțială”

(2016/C 136/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: InAccess Networks Integrated Systems – Applications Services for Telecommunication and Related Equipment Commercial and Industrial Co. SA (Maroussi, Grecia) (reprezentanți: J. Grayston, solicitor, P. Gjørtler și G. Pandey, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Di Paolo și J. Estrada de Solà, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei cuprinse în scrisoarea din 11 decembrie 2014 prin care Comisia confirmă refuzul finanțării unor cheltuieli invocate de reclamantă, a deciziei Comisiei cuprinse în nota de debit nr. 3241211514 din 23 octombrie 2012 și a deciziei Comisiei cuprinse în scrisoarea din 7 decembrie 2012 prin care se solicită restituirea de către reclamantă a fondurilor primite și plata unei despăgubiri forfetare de 12 814,10 euro

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesar să se pronunțe asupra concluziilor îndreptate împotriva deciziei Comisiei cuprinse în scrisoarea din 7 octombrie 2012 și în nota de debit din 23 octombrie 2012.
- 2) Respinge în rest acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 3) Obligă InAccess Networks Integrated Systems – Applications Services for Telecommunication and Related Equipment Commercial and Industrial Co. SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 155, 11.5.2015.

Ordonanța Tribunalului din 16 februarie 2016 – Industrias Químicas del Vallés/Comisia

(Cauza T-296/15) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare — Produse fitosanitare — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/408 — Stabilirea unei liste a substanțelor susceptibile de înlocuire — Înscierea metalaxilului pe lista menționată — Lipsa afectării individuale — Act normativ care presupune măsuri de executare — Inadmisibilitate”]

(2016/C 136/50)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Industrias Químicas del Vallés, SA (Mollet del Vallès, Spania) (reprezentanți: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas și C. Vila Gisbert, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: I. Galindo Martín, P. Ondrůšek și G. von Rintelen, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/408 al Comisiei din 11 martie 2015 privind punerea în aplicare a articolului 80 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și privind stabilirea unei liste a substanțelor susceptibile de înlocuire (JO L 67, p. 18).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.

2) *Obligă Industrias Químicas del Vallés, SA la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 254, 3.8.2015.

Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2016 – TestBioTech/Comisia

(Cauza T-33/16)

(2016/C 136/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: TestBioTech eV (München, Germania) (reprezentanți: K. Smith, QC, J. Stevenson, barrister, R. Stein, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și temeiniciei acțiunii;
- anularea deciziei Comisiei din data de 16 noiembrie 2015 prin care s-a respins cererea reclamantei de reexaminare internă a Deciziilor de punere în aplicare (UE) 2015/686 ⁽¹⁾, (UE) 2015/696 ⁽²⁾ și (UE) 2015/698 ⁽³⁾ din 24 aprilie 2015 de autorizare a introducerii pe piață de către Monsanto sau Pioneer, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 ⁽⁴⁾ (denumit în continuare „Regulamentul AMG”), a produselor acestora din soia modificată genetic a acestora MON 87769, MON 87705 și/sau 305423;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă și
- dispunerea oricărei alte măsuri considerate adecvată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Prin intermediul primului motiv se susține că concluzia Comisiei potrivit căreia cererea de reexaminare internă este legată în cea mai mare parte de chestiuni care nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului Aarhus ⁽⁵⁾ încalcă articolul 10 alineatul (1) coroborat cu articolul 2 literele (f) și (g) și cu considerentele (11) și (18)-(21) ale acestui regulament.
 - O organizație nonguvernamentală eligibilă este abilitată să formuleze o cerere de reexaminare internă a unui act administrativ adoptat în temeiul unei reglementări privind mediul. Regulamentul AMG constituie o astfel de reglementare. În consecință, organizația poate să solicite reexaminarea oricărui act administrativ adoptat în temeiul reglementării respective, inclusiv a unei autorizații de introducere pe piață.
 - Având în vedere atât termenii, cât și obiectul și scopul Convenției Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu din 25 iunie 1998 (denumită în continuare „Convenția de la Aarhus”) și ale Regulamentului Aarhus, precum și Ghidul de aplicare a Convenției de la Aarhus, nu există nici un temei pentru concluziile Comisiei potrivit cărora aceasta poate să împartă deciziile adoptate în temeiul Regulamentului AMG ca în parte în domeniul de aplicare și în parte în afara domeniului de aplicare al Regulamentului Aarhus.
 - Organismele modificate genetic sunt elemente ale mediului. Argumentul Comisiei potrivit căruia impactul acestor organisme asupra sănătății umane nu este o chestiune de mediu și, prin urmare, nu este acoperit de Regulamentul Aarhus este fundamental greșit.

2. Prin intermediul celui de al doilea motiv se susține că lipsa unui răspuns al Comisiei la cererea de reexaminare internă depusă la 29 mai 2015 înainte de 16 noiembrie 2015 încalcă articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul Aarhus.

- Comisia a adoptat decizia atacată la 16 noiembrie 2015, la aproximativ 24 de săptămâni după depunerea cererii de reexaminare internă. Comisia nu a furnizat o explicație adecvată pentru încălcarea cerinței normale ca un răspuns să fie oferit în 12 săptămâni și, în orice caz, nu a respectat termenul limită absolut de răspuns de 18 săptămâni.

⁽¹⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/686 a Comisiei din 24 aprilie 2015 de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt fabricate din soia modificată genetic MON 87769 (MON-87769-7), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 (JO 2015 L 112, p. 16).

⁽²⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/696 a Comisiei din 24 aprilie 2015 de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt fabricate din soia modificată genetic MON87705 (MON-87705-6), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 (JO 2015 L 112, p. 60).

⁽³⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/698 a Comisiei din 24 aprilie 2015 de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt fabricate din soia modificată genetic 305423 (DP-305423-1), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 (JO 2015 L 112, p. 71).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic (JO 2003 L 268, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 41, p. 3).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO 2006 L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17., p. 126).

Acțiune introdusă la 23 februarie 2016 – Shire Pharmaceuticals Ireland/EMA

(Cauza T-80/16)

(2016/C 136/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentați: D. Anderson, QC, M. Birdling, Barrister, G. Castle și S. Cowlshaw, solicitori)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Agenției Europene pentru Medicamente din 15 decembrie 2015, comunicată reclamantei la 18 decembrie 2015, prin care refuză validarea unei cereri introduse în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 141/2000 ⁽¹⁾ privind desemnarea unui medicament ca produs medicamentos orfan și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv de drept, potrivit căruia decizia atacată conține o eroare de interpretare și de aplicare a Regulamentului nr. 141/2000. Reclamanta afirmă că pârâta:

- nu a aplicat în mod corect articolul 5 din Regulamentul nr. 141/2000, întrucât nu a apreciat natura procedurală a procesului de validare;
- nu ar fi trebuit să concluzioneze că condițiile de desemnare nu erau (sau nu puteau fi) stabilite;
- a omis în mod eronat noțiunile „produs medicamentos” și „componente active”, contrar dispozițiilor articolelor 3 și 5 din Regulamentul (CE) nr. 141/2000;

- a aplicat și s-a întemeiat în mod eronat pe Comunicarea Comisiei Europene privind Regulamentul (CE) nr. 141/2000 ⁽²⁾;
- s-a întemeiat în mod eronat pe faptul că reclamanta primise anterior asistență în materie de protocol în temeiul articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 141/2000 și
- a acționat contrar obiectivului Regulamentului (CE) nr. 141/2000, astfel cum a fost identificat la articolul 1 din acest regulament și în preambulul său.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 141/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 1999 privind produsele medicamentoase orfane (JO L 18, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 233).

⁽²⁾ Comunicarea (2003/C 178/02) a Comisiei Europene privind Regulamentul (CE) nr. 141/2000 al Parlamentului European și al Consiliului privind produsele medicamentoase orfane (JO 2003 C 178, p. 2).

**Acțiune introdusă la 23 februarie 2016 – International Gaming Projects/EUIPO – adp Gauselmann
(TRIPLE EVOLUTION)**

(Cauza T-82/16)

(2016/C 136/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: International Gaming Projects (Valletta, Malta) (reprezentanți: M. Garayalde Niño, A. Alpera Plazas, lawyers)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „TRIPLE EVOLUTION” – Cererea de înregistrare nr. 11 968 138

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 2 decembrie 2015 în cauza R 725/2015-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- admiterea cererii;
- anularea deciziei atacate în totalitate;
- dispunerea înregistrării mărcii comunitare „TRIPLE EVOLUTION” pentru toate produsele și serviciile pentru care s-a solicitat protecția mărcii;
- obligarea EUIPO și/sau a celeilalte părți din fața camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— Camera de recurs a EUIPO a stabilit în mod eronat că nu exista risc de confuzie între semnele în conflict.

Acțiune introdusă la 17 februarie 2016 – Shoe Branding Europe/EUIPO – adidas (Poziția a două benzi paralele pe un pantof)

(Cauza T-85/16)

(2016/C 136/54)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgia) (reprezentant: J. Løje, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: adidas AG (Herzogenaurach, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca de poziție a Uniunii Europene constând în două linii paralele așezate în exteriorul suprafeței părții superioare a unui pantof – cererea de înregistrare nr. 10 477 701

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 26 noiembrie 2015 în cauza R 3106/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

cu titlu principal

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;

cu titlu subsidiar

- trimiterea cauzei la EUIPO și dispunerea unei noi examinări independent de hotărârea Tribunalului în cauza T-145/14;

cu titlu mai subsidiar

- trimiterea cauzei la EUIPO și dispunerea suspendării procedurii în așteptarea soluției în recursul reclamantei împotriva Hotărârii Tribunalului în cauza T-145/14 introdusă la Curtea de Justiție a UE, cauza C-396/15 P, și a pronunțării Hotărârii Curții de Justiție a UE în cauza menționată, în vederea unei evaluări proprii a similitudinilor și a diferențelor dintre mărcile care trebuie comparate.

Motivele invocate

- Pârâta a săvârșit o eroare prin faptul că nu a formulat o apreciere proprie privind similitudinile și diferențele dintre marca în litigiu a reclamantei și marca anterioară a pârâtei, înregistrată sub marca Uniunii Europene nr. 3 517 646;

- Pârâta a săvârșit o eroare atunci când a concluzionat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 23 februarie 2016 – Codornú/EUIPO – Bodegas Altun (ANA DE ALTUN)

(Cauza T-86/16)

(2016/C 136/55)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Codornú SA (Esplugues de Llobregat, Spania) (reprezentanți: M. Ceballos Rodríguez și J. Güell Serra, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Bodegas Altun, SL (Baños de Ebro, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „ANA DE ALTUN” – cererea de înregistrare nr. 11 860 913

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 09/12/2015 în cauza R 199/2015-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5), precum și a articolelor 75 și 76 din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 26 februarie 2016 – Eurofast/Comisia

(Cauza T-87/16)

(2016/C 136/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Eurofast SARL (Paris, Franța) (reprezentant: S. A. Pappas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de compensare din 17 decembrie 2015 a Comisiei;
- declararea drept neîntemeiată a creanței pe care Comisia pretinde să o dețină față de Eurofast, în temeiul contractului ASSET;
- declararea drept eligibile a tuturor costurilor efectuate pentru proiectul ASSET, respectiv 507 574 de euro, precum și a faptului că Comisia confirmă legitimitatea finanțării, astfel cum a fost specificată prin Grant Agreement, respectiv 365 639 de euro;
- obligarea Comisiei la plata sumei de 69 923,68 euro în temeiul contractului EKSISTENZ, majorată cu dobânzi de întârziere;
- obligarea Comisiei la plata indemnizației contractuale;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive, invocate în susținerea cererii sale de anulare a deciziei de compensare cuprinse în scrisoarea Comisiei din 17 decembrie 2015 și, respectiv, în cererea sa de constatare a inexistenței creanței contractuale în litigiu.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 78 și 80 din Regulamentul (UE, Euratom) nr°966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului, a articolului II.21 din FP7 Grant agreement, Annex II – General conditions, a principiului bunei-credințe din articolul 1134 din Codul civil belgian, precum și a principiilor încrederii legitime și securității juridice.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea normelor contractuale din Condițiile generale ale contractului de subvenționare ASSET și pe o eroare vădită de apreciere a normelor referitoare la costurile eligibile.

Acțiune introdusă la 26 februarie 2016 – Opko Ireland Global Holdings/EUIPO – Teva Pharmaceutical Industries (ALPHAREN)

(Cauza T-88/16)

(2016/C 136/57)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Opko Ireland Global Holdings Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: S. Malynicz, Barrister, A. Smith și D. Meale, Solicitors)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Ierusalim, Israel)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „ALPHAREN” – cererea de înregistrare nr. 4 320 297

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 16 decembrie 2015 în cauza R 2387/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 1d alineatul (2) din Regulamentul nr. 216/96, întrucât doi membri ai camerei care a adoptat decizia camerei de recurs din 2014 (și decizia de decădere adoptată de camera de recurs în iunie 2015) erau și membri ai camerei care a adoptat decizia atacată;
- încălcarea articolului 50 din Regulamentul de punere în aplicare, întrucât s-a ținut seama de probe care nu fuseseră prezentate în fața EUIPO la prima audiere în procedura de opoziție;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât sarcina probei existenței unor similitudini între produsele în cauză nu a fost impusă părții care a formulat opoziția;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât camera de recurs a săvârșit o eroare în identificarea publicului relevant și, în general, în aprecierea riscului de confuzie.

Acțiune introdusă la 29 februarie 2016 – Italia/Comisia

(Cauza T-91/16)

(2016/C 136/58)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului anularea, în temeiul articolului 264 TFUE, a Deciziei C(2015)9413 a Comisiei din 17 decembrie 2015, notificată la 18 decembrie 2015, privind reducerea contribuției din Fondul Social European pentru Programul operațional Sicilia care se integrează în cadrul comunitar de sprijin pentru intervențiile structurale comunitare în regiunile vizate de obiectivul nr. 1 în Italia (POR Sicilia 2000-2006) și, în consecință, să se declare că cererea finală de plată prezentată de autoritățile italiene trebuie să fie admisă în întregime de Comisie. În plus, se solicită obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Decizia a fost adoptată în urma unei dublări nelegale a controalelor prevăzute la articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 de stabilire a dispozițiilor generale privind fondurile structurale (JO L 161, p. 1), controale care au fost redeschise și repetate prin auditul din 2008 după ce, în ceea ce privește cel puțin toate cheltuielile certificate la 31 decembrie 2006, fuseseră efectuate și finalizate prin auditul din 2005 și prin auditul din 2006.
2. Decizia atacată încalcă principiul bunei administrări, întrucât Comisia a comunicat rezultatele auditului din 2008 cu o întârziere de 18 luni de la efectuarea misiunii.
3. Decizia atacată denaturează faptele întrucât nu ține seama de împrejurarea potrivit căreia, în perioada ulterioară auditurilor din 2005 și 2006, marja de eroare a scăzut de la 53,13 % la 3,05 % în 2007 și la 1,45 % în 2008 și în 2009.
4. Decizia atacată încalcă principiul proporționalității întrucât nu ține seama de faptul că cheltuielile certificate pentru cei trei ani începând cu 2007 până în 2009, afectate de o marjă de eroare minimă, era egală cu aproximativ o jumătate din cuantumul total al programului care este acoperit de FSE.
5. Decizia atacată este nefondată în fapt și în drept întrucât constatarea curenților sistemice relevate și rezultate în perioada anterioară datei de 31 decembrie 2006 este extinsă și la cei trei ani succesivi, fără să se fi efectuat nicio verificare specifică în ceea ce privește anii menționați.
6. Decizia atacată este afectată de asemenea de lipsa motivării. Potrivit reclamantei, această decizie aplică metoda extrapolării, care constă în a extinde la cheltuielile necontrolate marja de eroare constatată în privința cheltuielilor controlate, deși o astfel de metodă a fost aprobată doar de regulamentele referitoare la programarea 2007-2013; cu toate acestea, în legătură cu anii 2007-2009, se apreciază o marjă de eroare de 8,39 %, deși autoritățile italiene explicaseră că eșantionul prevăzut la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 438/2001 al Comisiei din 2 martie 2001 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 (JO L 63, p. 21, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 39) nu era echilibrat întrucât nu fusese constituit în mod aleatoriu, ca un veritabil eșantion statistic, ci concentrat deliberat pe proiectele care prezentau factori de risc.

Acțiune introdusă la 26 februarie 2016 – Rheinmetall Waffe Munition/EUIPO (VANGUARD)

(Cauza T-93/16)

(2016/C 136/59)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Rheinmetall Waffe Munition GmbH (Südheide, Germania) (reprezentanți: J. Schmidt, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii „VANGUARD” – cererea de înregistrare nr. 11 166 003

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 19 noiembrie 2015 în cauza R 69/2015-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ordonanța Tribunalului din 2 martie 2016 – Société générale/Comisia**(Cauza T-98/14) ⁽¹⁾**

(2016/C 136/60)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Ordonanța Tribunalului din 29 februarie 2016 – Micula și alții/Comisia**(Cauza T-646/14) ⁽¹⁾**

(2016/C 136/61)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 439, 8.12.2014.

Ordonanța Tribunalului din 15 februarie 2016 – Gascogne Sack Deutschland și Gascogne/Uniunea Europeană**(Cauza T-843/14) ⁽¹⁾**

(2016/C 136/62)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 56, 16.2.2015.

Ordonanța Tribunalului din 16 februarie 2016 – Ludwig Bertram/OAPI – Seni Vita (Sanivita)**(Cauza T-58/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 136/63)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 118, 13.4.2015.

Ordonanța Tribunalului din 15 februarie 2016 – Grandel/OAPI – Beautyge Beauty Group (Beautygen)**(Cauza T-177/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 136/64)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 198, 15.6.2015.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 2 martie 2016 – Frieberger și Vallin/
Comisia**

(Cauza F-3/15) ⁽¹⁾

**(Funcție publică — Funcționari — Pensii — Reforma statutului — Regulamentul nr. 1023/2013 —
Articolul 22 din anexa XIII la statut — Creșterea vârstei de pensionare — Rambursarea contribuțiilor la
sistemul de pensii al Uniunii — Articolul 26 din anexa XIII la statut — Revalorizarea sporurilor aferente
drepturilor la pensie)**

(2016/C 136/65)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Jürgen Frieberger (Woluwe-Satint-Lambert, Belgia) și Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Belgia) (reprezentanți: J.-N. Louis și N. de Montigny, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall și G. Gattinara, agenți, ulterior G. Gattinara, agent)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și M. Veiga, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Parlamentul European (reprezentanți: M. Ecker și E. Taneva, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziilor Comisiei de respingere a cererilor reclamanților prin care se solicita rambursarea unei părți din contribuțiile la sistemul de pensii al Uniunii Europene care au fost prelevate din remunerația lor, precum și cerere de reevaluare a sporurilor referitoare la transferul către sistemul UE a drepturilor la pensie dobândite înainte de intrarea lor în serviciu

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Comisiei Europene din 26 martie 2014 de respingere a cererii domnului Frieberger din 17 decembrie 2013 prin care solicita obținerea unui nou calcul al sporului la drepturile sale la pensie transferate în sistemul de pensii al Uniunii Europene.
- 2) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra acțiunii introduse de domnul Vallin împotriva deciziei Comisiei Europene din 13 martie 2014 în măsura în care prin acesta s-ar fi respins o cerere prin care se solicita efectuarea unui nou calcul al sporului aferent drepturilor la pensie transferate în sistemul de pensii al Uniunii Europene.
- 3) Respinge în rest acțiunea.
- 4) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 96, 23.3.2015, p. 25.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 2 martie 2016 – FX/Comisia**(Cauza F-59/15) ⁽¹⁾****[Funcție publică — Agent temporar — Indemnizație de plecare — Articolul 12 alineatul (2) din anexa VIII la statut — Încetare definitivă a exercitării funcțiilor]**

(2016/C 136/66)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: FX (reprezentanți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara și F. Simonetti, agenți)

Obiectul

Cererea de anulare a deciziei de a nu acorda indemnizația de plecare solicitată de reclamant ca urmare a încetării exercitării funcțiilor, precum și acordarea de daune-interese pentru prejudiciul pretins suferit

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) FX suportă două treimi din propriile cheltuieli de judecată.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte o treime din cheltuielile de judecată efectuate de FX.

⁽¹⁾ JO C 213, 29/6/2015, p. 48.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 2 martie 2016 – Molina/OAPI**(Cauza F-60/15) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Agent temporar — Personalul OAPI — Contract pe perioadă determinată însoțit de o clauză de reziliere — Clauză de încetare a contractului în ipoteza în care agentul nu este înscris pe lista de rezervă a unui concurs — Rezilierea contractului în temeiul clauzei de reziliere — Data de la care produce efecte clauza de reziliere — Concursurile generale OAPI/AD/01/13 și OAPI/AST/02/13)**

(2016/C 136/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Spania) (reprezentanți: inițial N. Lhoëst, avocat, ulterior N. Lhoëst și S. Michiels, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial B. Wägenbaur, avocat, ulterior A. Lukošiušė, agent, și B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei președintelui OAPI din 4 iunie 2014 de încetare a contractului de agent temporar al reclamantului, precum și cerere de a fi reintegrat, dacă este posibil, în cadrul OAPI, iar, în caz negativ, de a primi o compensație pecuniară echitabilă pentru pretinsa reziliere nelegală a contractului său și, în sfârșit, cerere de daune interese pentru prejudiciul moral pretins suferit

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnul Ruiz Molina suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale).
- 3) Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 213, 29.6.2015, p. 48.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 1 martie 2016 – Pujante Cuadrupani/
GSA**

(Cauza F-83/15) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Recrutare — Agent temporar — Concediere ca urmare a perioadei de stagiu — Acțiune în anulare îndreptată în același timp împotriva deciziei de concediere și a deciziei de confirmare a concedierii — Admisibilitate — Articolul 14 alineatul (3) din Regimul aplicabil celorlalți agenți — Abuz de putere și de procedură — Eroare vădită de apreciere — Dreptul la apărare — Consultarea comitetului paritar de evaluare — Aviz care se bazează pe examinarea unor înscrișuri, fără audierea reclamantului — Lipsa încălcării dreptului la apărare)

(2016/C 136/68)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Antonio Pujante Cuadrupani (Murcia, Spania) (reprezentanți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)

Pârâtă: Agenția GNSS European (reprezentanți: O. Lambinet și D. Petrлік, agenți, D. Waelbroeck și A. Duron, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a raportului de evaluare a perioadei de probă a reclamantului și a deciziei subsecvente a directorului executiv al pârâtei de a-l concedia în urma perioadei sale de probă

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnul Pujante Cuadrupani suportă propriile cheltuieli de judecată și îl obligă pe acesta să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Agenția GNSS European.

⁽¹⁾ JO C 279, 24/08/2015, p. 60.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 2 martie 2016 – Loescher/Consiliul
(Cauza F-84/15) ⁽¹⁾**

(Funcție publică — Funcționari — Reprezentant sindical — Punere la dispoziția unei organizații sindicale sau profesionale — Exercițiul de promovare 2014 — Decizie de a nu îl promova pe reclamant — Articolul 45 din statut — Compararea meritelor — Inexistența unei obligații statutare de a prevedea o metodă specifică de comparare a meritelor personalului pus la dispoziția unor organizații sindicale sau profesionale — Luarea în considerare a rapoartelor de evaluare — Aprecierea nivelului responsabilităților exercitate — Elemente de probă — Controlul erorii vădite de apreciere)

(2016/C 136/69)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Bernd Loescher (Rhode-Saint-Genèse, Belgia) (reprezentanți: J.-N. Louis și N. de Montigny, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și M. Veiga, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de a nu îl promova pe reclamant la gradul următor (AD 12) în cadrul exercițiului de promovare 2014 al Consiliului Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Domnul Loescher suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat la suportarea cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.*

⁽¹⁾ JO C 279, 24.8.2015, p. 60.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 26 februarie 2016 – McArdle/Comisia

(Cauza F-25/13) ⁽¹⁾

(2016/C 136/70)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 156, 1.6.2013, p. 55.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 26 februarie 2016 – McArdle/Comisia

(Cauza F-56/13) ⁽¹⁾

(2016/C 136/71)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 274, 21.9.2013, p. 29.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 26 februarie 2016 – Wisniewski/Comisia**(Cauza F-29/14) ⁽¹⁾**

(2016/C 136/72)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 184, 16.6.2014, p. 44.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 7 martie 2016 – FJ/Parlamentul**(Cauza F-38/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 136/73)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 178, 1.6.2015, p. 26.

RECTIFICĂRI**Rectificare la Acțiunea introdusă la 22 decembrie 2015 – EDF/Comisia****(Cauza T-747/15)***(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 78 din 29 februarie 2016)*

(2016/C 136/74)

La pagina 24, comunicarea privind cauza T-747/15, EDF/Comisia, se citește după cum urmează:

„Acțiune introdusă la 22 decembrie 2015 – EDF/Comisia**(Cauza T-747/15)**

(2016/C 078/35)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Électricité de France (EDF) (Paris, Franța) (reprezentant: M. Debroux, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, anularea articolelor 1, 2, 3, 4 și 5 din decizia Comisiei din 22 iulie 2015 privind ajutorul de stat SA.13869 (C 68/2002) (ex NN 80/2002) – Reclasarea drept capital a provizioanelor contabile scutite de plata impozitelor pentru reînnoirea rețelei de alimentare generală («RAG»), pus în aplicare de Franța în favoarea EDF (denumită în continuare «decizia atacată»), pentru încălcarea normelor fundamentale de procedură, erori de drept și erori de fapt;
- cu titlu subsidiar, anularea articolelor 1, 2 și 3 din decizia atacată, întrucât cuantumul a cărui rambursare a fost impusă EDF a fost supraestimat în mod semnificativ; și
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive cu titlu principal.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 266 TFUE.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe nerespectarea articolului 107 TFUE. Acest motiv cuprinde două aspecte:
 - primul aspect, privind aplicabilitatea testului investitorului privat, care cuprinde cinci componente:
 - prima componentă, potrivit căreia Comisia nu ar fi ținut seama, fără vreo justificare sau motivare, de numeroase documente și înregistrări care i-ar fi fost comunicate în mod corespunzător de Franța și de EDF;

- a doua componentă, potrivit căreia Comisia ar fi confundat în mod sistematic elementele aplicabilității și, respectiv, ale aplicării testului investitorului privat;
 - a treia componentă, potrivit căreia Comisia ar fi exclus în mod eronat aplicabilitatea criteriului investitorului privat prudent, pentru simplul motiv că Franța ar fi ținut în special seama, în examinarea măsurii, de considerații care țin de calitatea sa de autoritate publică, pe lângă considerații care țin de calitatea sa de acționar;
 - a patra componentă, potrivit căreia Comisia ar fi individualizat în mod eronat în sarcina EDF o obligație de a dispune de un business plan formal pentru a justifica aplicabilitatea criteriului investitorului privat prudent;
 - a cincea componentă, potrivit căreia Comisia nu ar fi respectat natura și obiectul acestei măsuri, contextul în care se înscrie, precum și obiectivul urmărit și normele care guvernează măsura menționată.
- al doilea aspect, privind aplicarea testului investitorului privat, care cuprinde trei componente:
- prima componentă, potrivit căreia Comisia ar fi concluzionat în mod eronat că Raportul Oxera nu putea fi admis ca probă;
 - a doua componentă, potrivit căreia metodologia Comisiei ar fi afectată de vicii flagrante. În primul rând, Comisia nu ar fi ținut seama nici de contextul perioadei, nici de criteriile pe care le-ar fi reținut investitorii din acea perioadă. În al doilea rând, teza «cadoului fiscal» pe care ar insista Comisia nu ar constitui doar o eroare de drept, ci ar fi și la originea unor erori săvârșite în evaluarea pertinentei investiției. În al treilea rând, Comisia ar fi săvârșit multiple erori metodologice, dintre care fiecare ar fi suficientă pentru a stabili că Comisia nu ar fi demonstrat, în mod evident, că criteriul investitorului privat nu ar fi fost aplicat;
 - a treia componentă, privind consecințele erorilor metodologice săvârșite de Comisie.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe nemotivarea deciziei atacate.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă, de asemenea, două motive cu titlu subsidiar.

1. Primul motiv invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe faptul că cea mai mare parte a ajutorului pretins ar fi prescrisă. Acest motiv cuprinde două aspecte:
 - primul aspect, potrivit căruia ar fi vorba, în principal, de un ajutor existent rezultat dintr-o măsură pusă în aplicare înaintea deschiderii pieței europene a energiei electrice către concurență;
 - al doilea aspect, potrivit căruia o parte semnificativă din ajutorul pretins ar rezulta dintr-o măsură pusă în aplicare cu mai mult de zece ani înainte de primul act de cercetare judecătorească.
 2. Al doilea motiv invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe erorile de calcul pe care Comisia le-ar fi săvârșit în stabilirea ajutorului pretins. Acest motiv cuprinde trei aspecte:
 - primul aspect, potrivit căruia Comisia ar fi săvârșit erori cu privire la cuantumul total al provizioanelor pentru reînnoire;
 - al doilea aspect, potrivit căruia Comisia ar fi săvârșit erori cu privire la cota de impozit aplicabilă;
 - al treilea aspect, potrivit căruia cuantumul ajutorului pretins ar trebui revizuit în temeiul acestor date corectate.”
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO